ISSN 1725-5236

Úradný vestník Európskej únie

C 71 E

Zväzok 51

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

18. marca 2008

Číslo oznamu | Obsah | Strana

III *Prípravné akty*

RADA

2008/C 71 E/01 Spoločná pozícia (ES) č. 3/2008 prijatá Radou 20. decembra 2007 v súlade s postupom stanoveným v článku 251 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky a o zmene a doplnení smerníc 82/176/EHS, 83/153/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS, 86/280/EHS a 2000/60/ES 1

2008/C 71 E/02 Spoločná pozícia (ES) č. 4/2008 prijatá Radou 20. decembra 2007 v súlade s postupom stanoveným v článku 251 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o odpade a o zrušení určitých smerníc 16

SK

III

(Prípravné akty)

RADA

SPOLOČNÁ POZÍCIA (ES) č. 3/2008

prijatá Radou 20. decembra 2007

na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) 2008/…/ES z … o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky a o zmene a doplnení smerníc 82/176/EHS, 83/153/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS, 86/280/EHS a 2000/60/ES

(2008/C 71 E/01)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ([2]),

keďže:

(1) Chemické znečistenie povrchových vôd predstavuje hrozbu pre vodné prostredie s účinkami, akými sú akútna a chronická toxicita pre vodné organizmy, akumulácia v ekosystéme a strata biotopov a biodiverzity, ako aj hrozbu pre ľudské zdravie. Ako priorita by sa mali určiť príčiny znečistenia a emisie by sa mali riešiť pri zdroji ekonomicky a environmentálne najúčinnejším spôsobom.

(2) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ([3]) uvádza, že životné prostredie, zdravie a kvalita života sú kľúčovými environmentálnymi prioritami uvedeného programu, pričom zdôrazňuje najmä potrebu vytvorenia špecifickejších právnych predpisov v oblasti vodnej politiky.

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva ([4]), ustanovuje stratégiu proti znečisťovaniu vôd a požaduje ďalšie špecifické opatrenia na kontrolu znečistenia a environmentálne normy kvality (ENK). Táto smernica ustanovuje ENK v súlade s ustanoveniami a cieľmi smernice 2000/60/ES.

(4) V súlade s článkom 4 smernice 2000/60/ES, a najmä odsekom 1 písm. a), by členské štáty mali vykonať potrebné opatrenia v súlade s článkom 16 ods. 1 a 8 uvedenej smernice s cieľom postupne znižovať znečisťovanie spôsobené prioritnými látkami a zastaviť alebo postupne ukončiť emisie, vypúšťania a úniky prioritných nebezpečných látok.

(5) Od roku 2000 bolo prijatých mnoho aktov Spoločenstva, ktoré vytvárajú opatrenia na kontrolu emisií v súlade s článkom 16 smernice 2000/60/ES pre jednotlivé prioritné látky. Okrem toho mnoho opatrení na ochranu životného prostredia patrí do pôsobnosti iných platných právnych predpisov Spoločenstva. Preto by sa skôr malo uprednostniť vykonávanie a revízia existujúcich nástrojov namiesto zavádzania nových kontrol.

([1]) Ú. v. EÚ C 97, 28.4.2007, s. 3.
([2]) Stanovisko Európskeho parlamentu z 22. mája 2007 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 20. decembra 2007 a pozícia Európskeho parlamentu z … (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).
([3]) Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1. Smernica zmenená a doplnená rozhodnutím č. 2455/2001/ES (Ú. v. ES L 331, 15.12.2001, s. 1).

(6) Pokiaľ ide o kontroly emisií prioritných látok z bodových a difúznych zdrojov uvedených v článku 16 smernice 2000/60/ES, zdá sa, že je nákladovo efektívnejšie a primeranejšie, aby do programu opatrení, ktorý sa má v súlade s článkom 11 uvedenej smernice vypracovať pre každú oblasť povodia, začlenili členské štáty v prípade potreby popri vykonávaní iných platných právnych predpisov Spoločenstva aj vhodné regulačné opatrenia podľa článku 10 uvedenej smernice.

(7) Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 2455/2001/ES z 20. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zoznam prioritných látok v oblasti vodnej politiky a ktorým sa mení a dopĺňa smernica 2000/60/ES ([1]), stanovuje prvý zoznam 33 látok alebo skupín látok, pre ktoré sa prednostne prijímajú akcie na úrovni Spoločenstva. Medzi týmito prioritnými látkami sa niektoré látky určili ako prioritné nebezpečné látky, pre ktoré by členské štáty mali zaviesť potrebné opatrenia s cieľom zastaviť alebo postupne ukončiť vypúšťanie emisií a úniky. Niektoré látky boli preskúmané a mali by sa klasifikovať. Komisia by mala pokračovať v preskúmavaní zoznamu prioritných látok, pričom by mala určiť látky, pre ktoré sa prednostne prijímajú akcie na základe dohodnutých kritérií, ktoré preukazujú riziko pre vodné prostredie alebo jeho prostredníctvom, podľa harmonogramu ustanoveného v článku 16 smernice 2000/60/ES, a čo najskôr predložiť vhodné návrhy.

(8) Z hľadiska záujmu Spoločenstva a z dôvodu účinnejšej regulácie ochrany povrchových vôd je vhodné, aby sa ENK stanovili pre znečisťujúce látky klasifikované ako prioritné látky na úrovni Spoločenstva, a aby sa ponechalo na členských štátoch, aby si v prípade potreby stanovili pravidlá pre zostávajúce znečisťujúce látky na vnútroštátnej úrovni pod podmienkou, že sa budú uplatňovať príslušné pravidlá Spoločenstva. Napriek tomu sa však osem znečisťujúcich látok, ktoré patria do oblasti pôsobnosti smernice Rady 86/280/EHS z 12. júna 1986 o limitných hodnotách a kvalitatívnych cieľoch pre vypúšťanie niektorých nebezpečných látok uvedených v zozname 1 prílohy k smernici 76/464/EHS ([2]) a ktoré patria do skupiny látok, pre ktoré by členské štáty mali s výhradou článkov 2 a 4 smernice 2000/60/ES vykonávať opatrenia s cieľom dosiahnuť dobrý chemický stav do roku 2015, do zoznamu prioritných látok nezahrnulo. Spoločné normy vytvorené pre takéto znečisťujúce látky sa však ukázali ako užitočné a je vhodné dodržiavať ich reguláciu na úrovni Spoločenstva.

(9) V dôsledku toho sa ustanovenia týkajúce sa súčasných environmentálnych cieľov kvality ustanovené v smernici Rady 82/176/EHS z 22. marca 1982 o limitných hodnotách a kvalitatívnych cieľoch pre vypúšťanie ortuti priemyselnými podnikmi používajúcimi chlór – alkalickú elektrolýzu ([3]), v smernici Rady 83/513/EHS z 26. septembra 1983 o limitných hodnotách a kvalitatívnych cieľoch pre vypúšťanie kadmia ([4]), v smernici Rady 84/156/EHS z 8. marca 1984 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľoch na vypúšťanie ortuti priemyselnými podnikmi nepoužívajúcimi chlóralkalickú elektrolýzu ([5]), v smernici Rady 84/491/EHS z 9. októbra 1984 o limitných hodnotách a kvalitatívnych cieľoch pre vypúšťanie hexachlórcyklohexánu ([6]) a v smernici 86/280/EHS stanú nadbytočnými a mali by sa vypustiť.

(10) Vodné prostredie môže byť ovplyvnené chemickým znečistením z dlhodobého aj krátkodobého hľadiska, a preto by sa údaje o akútnych aj chronických účinkoch mali použiť ako základ pre stanovenie ENK. Aby sa zabezpečila primeraná ochrana vodného prostredia a ľudského zdravia, mali by sa stanoviť ENK ako priemerná ročná hodnota na úrovni zabezpečujúcej ochranu pred dlhodobou expozíciou týmto látkam a ďalej by sa mali stanoviť najvyššie prípustné koncentrácie na ochranu pred krátkodobou expozíciou.

(11) V súlade s pravidlami ustanovenými v oddieli 1.3.4 prílohy V smernice 2000/60/ES môžu členské štáty pri monitorovaní súladu s ENK, vrátane tých, ktoré sú vyjadrené ako najvyššie prípustné koncentrácie, zaviesť štatistické metódy ako napríklad výpočet percentilu a riešiť ich pomocou extrémne hodnoty (extrémne odchýlky od priemeru) a chybné údaje, aby tak zaistili prijateľný stupeň správnosti a presnosti. Na zabezpečenie porovnateľnosti monitorovania medzi členskými štátmi je vhodné ustanoviť podrobné pravidlá takýchto štatistických metód prostredníctvom postupu vo výbore.

(12) Stanovenie hodnôt ENK na úrovni Spoločenstva by sa v tomto štádiu malo pri väčšine látok obmedziť len na povrchové vody. Pokiaľ však ide o hexachlórbenzén, hexachlórbutadién a ortuť, nie je možné zabezpečiť ochranu pred nepriamymi účinkami a sekundárnymi otravami na úrovni Spoločenstva len prostredníctvom ENK pre povrchové vody. Preto je pre tieto tri látky vhodné stanoviť ENK pre biotu na úrovni Spoločenstva. Aby sa členským štátom umožnila flexibilita v závislosti od ich stratégie monitorovania, mali byť schopné buď monitorovať a uplatňovať takéto ENK pre biotu, alebo stanoviť prísnejšie ENK pre povrchové vody, aby bola zabezpečená rovnaká úroveň ochrany.

([1]) Ú. v. ES L 331, 15.12.2001, s. 1.
([2]) Ú. v. ES L 181, 4.7.1986, s. 16. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS (Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48).
([3]) Ú. v. ES L 81, 27.3.1982, s. 29. Smernica zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS.
([4]) Ú. v. ES L 291, 24.10.1983, s. 1. Smernica zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS.
([5]) Ú. v. ES L 74, 17.3.1984, s. 49. Smernica zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS.
([6]) Ú. v. ES L 274, 17.10.1984, s. 11. Smernica zmenená a doplnená smernicou 91/692/EHS.

(13) Okrem toho by členské štáty mali mať možnosť stanoviť na vnútroštátnej úrovni ENK pre sediment a/alebo biotu a uplatňovať ich namiesto ENK pre vodu stanovených v tejto smernici. Takéto ENK by sa mali stanoviť transparentným postupom, ktorý by obsahoval oznámenia Komisii a ostatným členským štátom, aby sa zabezpečila úroveň ochrany, ktorá je rovnocenná s ENK pre vodu stanovenými na úrovni Spoločenstva. Komisia by mala tieto oznámenia zhrnúť vo svojich správach o vykonávaní smernice 2000/60/ES. Vzhľadom k tomu, že sediment a biota zostávajú dôležitými matricami pre monitorovanie určitých látok zo strany členských štátov, členské štáty by mali na účely posúdenia dlhodobých dopadov ľudskej činnosti a trendov prijať opatrenia, s výhradou článku 4 smernice 2000/60/ES, ktorých cieľom je zaistiť, aby sa existujúce úrovne kontaminácie v biote a sedimentoch výrazne nezvyšovali.

(14) Členské štáty musia dodržiavať smernicu Rady 98/83/ES z 3. novembra 1998 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu ([1]) a hospodáriť s útvarmi povrchových vôd používaných na odber pitnej vody v súlade s článkom 7 smernice 2000/60/ES. Táto smernica by sa preto mala vykonávať bez toho, aby boli dotknuté tie požiadavky, ktoré môžu požadovať prísnejšie normy.

(15) V blízkosti vypúšťaní z bodových zdrojov sú koncentrácie znečisťujúcich látok obyčajne vyššie, ako koncentrácie v okolitej vode. Členské štáty by preto mali mať možnosť využívať zmiešavacie zóny, pokiaľ to neovplyvní dodržiavanie príslušných ENK v zostávajúcej časti útvaru povrchovej vody. Rozsah zmiešavacích zón by sa mal obmedziť na blízke okolie miesta vypúšťania a mal by byť primeraný.

(16) Je potrebné kontrolovať dodržiavanie cieľov zastavenia alebo postupného ukončenia a znižovania znečisťovania ako sú špecifikované v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2000/60/ES a posúdiť dodržiavanie týchto povinností transparentným spôsobom, najmä pokiaľ ide o zohľadňovanie významných emisií, vypúšťaní a únikov v dôsledku ľudských činností. Časový harmonogram zastavenia alebo postupného ukončenia a znižovania sa môže vzťahovať len na súpis. Malo by byť tiež možné posúdiť uplatňovanie článku 4 ods. 4 až 7 smernice 2000/60/ES. Rovnako je potrebné mať vhodný nástroj aj na kvanitifikáciu únikov látok, ktoré nastávajú prirodzeným spôsobom alebo ktoré sú výsledkom prírodných procesov, pričom v takom prípade je úplné zastavenie alebo postupné ukončenie únikov zo všetkých potenciálnych zdrojov nemožné. Aby sa vyhovelo týmto potrebám, každý členský štát by mal vypracovať súpis emisií, vypúšťaní a únikov pre každú oblasť povodia alebo časť oblasti povodia na svojom území.

(17) S cieľom predísť duplicite práce pri vytváraní takýchto súpisov a zabezpečiť súlad takýchto súpisov s inými existujúcimi nástrojmi v oblasti ochrany povrchových vôd by členské štáty mali využívať informácie zozbierané podľa smernice 2000/60/ES a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 z 18. januára 2006 o zriadení Európskeho registra uvoľňovania a prenosov znečisťujúcich látok ([2]).

(18) Členské štáty by z dôvodu lepšieho zohľadňovania svojich potrieb mali mať možnosť zvoliť si vhodné jednoročné referenčné obdobie na meranie základných položiek súpisu. Do úvahy by sa však mala brať skutočnosť, že úniky z používania pesticídov sa môžu z roka na rok výrazne líšiť v dôsledku rozdielnych aplikačných dávok, napríklad v dôsledku rozdielnych klimatických podmienok. Preto by členské štáty mali mať možnosť si zvoliť trojročné referenčné obdobie pre určité látky, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh ([3]).

(19) S cieľom optimalizovať využívanie súpisu je vhodné stanoviť lehotu, v ktorej Komisia overí, či pri emisiách, vypúšťaniach a únikoch dochádza k pokroku v dodržiavaní cieľov stanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2000/60/ES, s výhradou článku 4 ods. 4 a 5 uvedenej smernice.

(20) Niekoľko členských štátov je postihnutých znečistením zo zdrojov, ktoré ležia mimo ich jurisdikcie. Preto je vhodné objasniť, že členský štát by neporušil svoje povinnosti podľa tejto smernice, ak by sa ENK prekročili z dôvodov takéhoto cezhraničného znečistenia pod podmienkou, že splnil určité podmienky a že tento štát vhodne použil príslušné ustanovenia smernice 2000/60/ES.

(21) Komisia by na základe správ od členských štátov mala preskúmať potrebu dodatočných opatrení na úrovni Spoločenstva a prípadne predložiť príslušné návrhy.

([1]) Ú. v. ES L 330, 5.12.1998, s. 32. Smernica naposledy zmenená a doplnená Aktom o pristúpení z roku 2005.

([2]) Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1.

([3]) Ú. v. ES L 230, 19.8.1991, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Komisie 2007/50/ES (Ú. v. EÚ L 202, 3.8.2007, s. 15).

(22) Kritériá na identifikáciu látok, ktoré sú perzistentné, bioakumulatívne a toxické, ako aj látok vzbudzujúcich rovnaké obavy, najmä veľmi perzistentných a veľmi bioakumulatívnych látok uvedených v smernici 2000/60/ES, sú stanovené v technickom usmernení na hodnotenie rizík, ktoré podporuje smernicu Komisie 93/67/EHS z 20. júla 1993 ustanovujúcu zásady pre zhodnotenie rizík pre človeka a životné prostredie v súvislosti s látkami oznámenými v súlade so smernicou Rady 67/548/EHS ([1]), nariadenie Komisie (ES) č. 1488/94 z 28. júna 1994, ktorým sa stanovujú princípy pre hodnotenie rizík existujúcich látok pre človeka a životné prostredie v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 793/93 ([2]) a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/8/ES zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh ([3]). Na zabezpečenie jednotnosti právnych predpisov Spoločenstva by mali byť pre prieskum látok podľa rozhodnutia č. 2455/2001/ES používané len tieto kritéria a príloha X smernice 2000/60/ES by mala byť zodpovedajúcim spôsobom nahradená.

(23) Povinnosti stanovené v smerniciach uvedených v prílohe IX k smernici 2000/60/ES sú už začlenené do smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([4]) a v smernici 2000/60/ES a minimálne rovnaká úroveň ochrany je zaručená, ak sa ENK zachovávajú alebo skúmajú. Aby sa zabezpečil jednotný prístup k chemickému znečisteniu povrchových vôd a aby sa zjednodušili a sprehľadnili platné právne predpisy Spoločenstva v tejto oblasti, je vhodné podľa smernice 2000/60/ES s účinnosťou od 22. decembra 2012 zrušiť smernice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS.

(24) Zohľadnili sa odporúčania vyplývajúce zo smernice 2000/60/ES, najmä odporúčania Vedeckého výboru o toxicite, ekotoxicite a životnom prostredí.

(25) V súlade s odsekom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ([5]) sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.

(26) Keďže cieľ tejto smernice, a to dosiahnutie dobrého chemického stavu povrchových vôd stanovením ENK pre prioritné látky a niektoré ďalšie znečisťujúce látky, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu udržania rovnakej úrovne ochrany povrchovej vody v celom Spoločenstve ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(27) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ([6]).

(28) Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená na zmenu prílohy I časť B bod 3. Keďže toto opatrenie má všeobecnú pôsobnosť a jeho cieľom je zmeniť a doplniť nepodstatné prvky tejto smernice alebo ju doplniť o nové nepodstatné prvky, musí sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

S cieľom dosiahnuť dobrý chemický stav povrchových vôd a v súlade s ustanoveniami a cieľmi článku 4 smernice 2000/60/ES stanovuje táto smernica environmentálne normy kvality (ENK) pre prioritné látky a niektoré ďalšie znečisťujúce látky podľa článku 16 smernice 2000/60/ES.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú vymedzenia pojmov ustanovené v smernici 2000/60/ES.

Článok 3

Environmentálne normy kvality

1. Členské štáty v súlade s článkom 1 tejto smernice a článkom 4 smernice 2000/60/ES uplatňujú pre útvary povrchových vôd ENK stanovené v časti A prílohy I k tejto smernici.

([1]) Ú. v. ES L 227, 8.9.1993, s. 9.
([2]) Ú. v. ES L 161, 29.6.1994, s. 3.
([3]) Ú. v. ES L 123, 24.4.1998, s. 1.
([4]) Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26.
([5]) Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.
([6]) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím č. 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

Členské štáty uplatňujú ENK v útvaroch povrchových vôd v súlade s požiadavkami ustanovenými v prílohe I časť B.

2. Členské štáty sa môžu v určitých kategóriách povrchových vôd rozhodnúť uplatňovať ENK pre sediment a/alebo biotu namiesto tých, ktoré sú stanovené v prílohe I časť A. Členské štáty, ktoré využijú túto možnosť:

a) uplatňujú pre ortuť a jej zlúčeniny ENK 20 μg/kg a/alebo pre hexachlórbenzén ENK 10 μg/kg a/alebo pre hexachlórbutadién ENK 55 μg/kg, pričom tieto ENK sa vzťahujú na tkanivo (nevysušené), pričom sa zvolí najvhodnejší ukazovateľ spomedzi rýb, mäkkýšov, kôrovcov a ďalšou biotou;

b) stanovia a uplatňujú v prípade určených látok ENK, ktoré sú odlišné od ENK pre sediment a/alebo biotu uvedených v písmene a). Tieto ENK zaistia prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany ako ENK pre vodu ustanovené v prílohe I časť A;

c) určujú pre látky uvedené v písmenách a) a b) frekvenciu monitorovania v biote a/alebo sedimente. Monitorovanie sa uskutoční aspoň raz za rok, pokiaľ technické poznatky a odborné posudky neodôvodňujú iný interval; a

d) oznamujú Komisii a ostatným členským štátom prostredníctvom výboru uvedeného v článku 21 smernice 2000/60/ES látky, pre ktoré boli stanovené ENK v súlade s písmenom b), dôvody a podklady na použitie tohto prístupu, stanovené alternatívne ENK vrátane údajov a metodiky, podľa ktorej boli odvodené, kategórie povrchových vôd, na ktoré by sa vzťahovali, a frekvenciu plánovaného monitorovania spolu s jej odôvodnením.

Komisia zahrnie súhrn oznámení podľa písmena d) vyššie a podľa poznámky pod čiarou (viii) v prílohe I časť A do správ uverejnených v súlade s článkom 18 smernice 2000/60/ES.

3. Členské štáty zabezpečia na základe monitorovania stavu vody vykonávaného v súlade s článkom 8 smernice 2000/60/ES analýzu dlhodobých trendov koncentrácií tých prioritných látok uvedených v prílohe I časť A, ktoré majú tendenciu akumulovať sa v sedimente a/alebo biote (pričom sa osobitná pozornosť venuje látkam pod číslom 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 a 30). Za podmienok článku 4 smernice 2000/60/ES prijmú opatrenia zamerané na zabezpečenie toho, aby sa takéto koncentrácie v sedimente a/alebo príslušnej biote výrazne nezvyšovali.

Členské štáty určia frekvenciu monitorovania v sedimente a/alebo v biote tak, aby bol zaistený dostatok údajov pre spoľahlivú analýzu dlhodobých trendov. Monitorovanie by malo v zásade prebiehať každé tri roky, pokiaľ technické poznatky a odborné posudky neodôvodňujú iný interval.

4. Komisia preskúma technický a vedecký pokrok vrátane záverov hodnotenia rizík uvedených v článku 16 ods. 2 písm. a) a b) smernice 2000/60/ES a informácie o registrácii látok sprístupnené verejnosti podľa článku 119 nariadenia (ES) č. 1907/2006 a v prípade potreby navrhne revíziu ENK stanovených v časti A prílohy I k tejto smernici v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy a podľa harmonogramu ustanoveného v článku 16 ods. 4 smernice 2000/60/ES.

5. Bod 3 v časti B prílohy I k tejto smernici sa môže zmeniť a doplniť v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.

Článok 4

Zmiešavacie zóny

1. Členské štáty môžu určiť zmiešavacie zóny susediace s miestami vypúšťania. Koncentrácie jednej alebo viacerých znečisťujúcich látok v rámci takýchto zmiešavacích zón môžu prekročiť príslušné ENK, pokiaľ tieto neovplyvnia dodržanie týchto noriem v zostávajúcej časti daného útvaru povrchových vôd.

2. Členské štáty, ktoré určia zmiešavacie zóny, zahrnú opis prístupov a metodík uplatnených na vymedzenie takýchto zón v plánoch manažmentu povodí vypracovaných v súlade s článkom 13 smernice 2000/60/ES.

3. Členské štáty, ktoré určia zmiešavacie zóny, zabezpečia, aby bol rozsah takejto zóny:

a) obmedzený na blízke okolie miesta vypúšťania;

b) primeraný so zreteľom na koncentrácie znečisťujúcich látok v mieste vypúšťania a na podmienky týkajúce sa emisií znečisťujúcich látok obsiahnuté v predchádzajúcich právnych predpisoch, ako napríklad oprávnenia a/alebo povolenia, uvedených v článku 11 ods. 3 písm. g) smernice 2000/60/ES a všetky ostatné príslušné právne predpisy Spoločenstva v súlade s uplatňovaním najlepších dostupných techník a článkom 10 smernice 2000/60/ES, najmä po preskúmaní týchto predchádzajúcich právnych predpisov.

Článok 5

Súpis emisií, vypúšťaní a únikov

1. Členské štáty vyhotovia na základe informácií zhromaždených v súlade s článkami 5 a 8 smernice 2000/60/ES a podľa nariadenia (ES) č. 166/2006 súpis emisií, vypúšťania a únikov všetkých prioritných látok a znečisťujúcich látok uvedených v časti A prílohy I k tejto smernici pre každú oblasť povodia alebo časť oblasti povodia nachádzajúcu sa na ich území.

2. Referenčné obdobie na odhad hodnôt znečisťujúcich látok, ktoré sa zaznamenajú do súpisov uvedených v odseku 1, je jeden rok medzi rokmi 2008 a 2010.

Pokiaľ však ide o prioritné látky alebo znečisťujúce látky, na ktoré sa vzťahuje smernica 91/414/EHS, vstupné údaje je možné vypočítať ako priemer z rokov 2008, 2009 a 2010.

3. Členské štáty oznámia Komisii súpisy vyhotovené podľa odseku 1 tohto článku vrátane príslušných referenčných období v súlade s požiadavkami na predkladanie správ podľa článku 15 ods. 1 smernice 2000/60/ES.

4. Členské štáty aktualizujú svoje súpisy ako súčasť hodnotenia analýz uvedených v článku 5 ods. 2 smernice 2000/60/ES.

Referenčné obdobie na zavedenie hodnôt do aktualizovaných súpisov je jeden rok pred ukončením uvedenej analýzy. Pokiaľ ide o prioritné látky alebo znečisťujúce látky, na ktoré sa vzťahuje smernica 91/414/EHS, vstupné údaje sa môžu vypočítať ako priemer troch rokov pred ukončením tejto analýzy.

Členské štáty uverejnia aktualizované súpisy vo svojich aktualizovaných plánoch manažmentu povodí v súlade s článkom 13 ods. 7 smernice 2000/60/ES.

5. Komisia do roku 2025 preverí, či emisie, vypúšťania a úniky, ktoré sú uvedené v súpise, smerujú k splneniu cieľov ich znižovania alebo zastavenia ustanovených v článku 4 ods. 1 písm. a) bod iv) smernice 2000/60/ES, s výhradou článku 4 ods. 4 a 5 uvedenej smernice.

Článok 6

Cezhraničné znečistenie

1. Členský štát neporuší svoje povinnosti podľa tejto smernice v dôsledku prekročenia ENK, ak môže preukázať, že:

a) prekročenie bolo spôsobené zdrojom znečistenia, ktoré je mimo jeho jurisdikcie;

b) v dôsledku takéhoto cezhraničného znečistenia nebol schopný prijať účinné opatrenia na dodržanie príslušných ENK; a

c) uplatnil koordinačné mechanizmy ustanovené v článku 3 smernice 2000/60/ES a vo vhodných prípadoch využil ustanovenia článku 4 ods. 4, 5 a 6 uvedenej smernice pre tie vodné útvary, ktoré boli postihnuté cezhraničným znečistením.

2. Členské štáty využijú mechanizmus ustanovený v článku 12 smernice 2000/60/ES na poskytnutie potrebných informácií Komisii za okolností stanovených v odseku 1 tohto článku a na poskytnutie súhrnu opatrení prijatých v súvislosti s cezhraničným znečistením v príslušnom pláne manažmentu povodia v súlade s požiadavkami na predkladanie správ podľa článku 15 ods. 1 smernice 2000/60/ES.

Článok 7

Preskúmanie

Komisia na základe správ od členských štátov vrátane správ v súlade s článkom 12 smernice 2000/60/ES a najmä správ o cezhraničnom znečisťovaní preskúma potrebu dodatočných osobitných opatrení v celom Spoločenstve, akými sú napríklad emisné kontroly. Svoje závery doplnené v prípade potreby príslušnými návrhmi predloží v súvislosti so správou pripravovanou v súlade s článkom 18 ods. 1 smernice 2000/60/ES Európskemu parlamentu a Rade.

Článok 8

Zmena a doplnenie smernice 2000/60/ES

Príloha X k smernici 2000/60/ES sa nahrádza znením uvedeným v prílohe II tejto smernice.

Článok 9

Zmena a doplnenie smerníc 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS

1. Príloha II k smerniciam 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS a 84/491/EHS sa vypúšťa.

2. Položky B v oddieloch I až XI prílohy II k smernici 86/280/EHS sa vypúšťajú.

Článok 10

Zrušenie smerníc 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS

1. Smernice 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS sa zrušujú s účinnosťou od 22. decembra 2012.

2. Do 22. decembra 2012 môžu členské štáty vykonávať monitorovanie a podávať správy v súlade s článkami 5, 8 a 15 smernice 2000/60/ES namiesto ich vykonávania podľa smerníc uvedených v odseku 1 tohto článku.

Článok 11

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do … (*).

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o tomto odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 12

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 13

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V …

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*

(*) 18 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

PRÍLOHA I

Environmentálne normy kvality pre prioritné látky a niektoré ďalšie znečisťujúce látky

ČASŤ A: ENVIRONMENTÁLNE NORMY KVALITY (ENK)

RP: ročný priemer

NPK: najvyššia prípustná koncentrácia

Jednotka: [µg/l]

Číslo	Názov látky	Číslo CAS (1)	RP-ENK (2) Vnútrozemské povrchové vody (3)	RP-ENK (2) Ostatné povrchové vody	NPK-ENK (4) Vnútrozemské povrchové vody (3)	NPK-ENK (4) Ostatné povrchové vody
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(1)	Alachlór	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracén	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazín	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzén	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Brómovaný difenyléter (5)	32534-81-9	0,0005	0,0002	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(6)	Kadmium a jeho zlúčeniny (v závislosti od tried tvrdosti vody) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (trieda 1) 0,08 (trieda 2) 0,09 (trieda 3) 0,15 (trieda 4) 0,25 (trieda 5)	0,2	≤ 0,45 (trieda 1) 0,45 (trieda 2) 0,6 (trieda 3) 0,9 (trieda 4) 1,5 (trieda 5)	
(6a)	Tetrachlórmetán (7)	56-23-5	12	12	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(7)	C_{10-13} Chlóralkány	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Chlórfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Chlórpyrifos (chlórpyrifo-setyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Cyklodiénové pesticídy: Aldrín (7) Dieldrín (7) Endrín (7) Izodrín (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(9b)	DDT spolu (8) (7)	neuplatňuje sa	0,025	0,025	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
	Para-para-DDT (7)	50-29-3	0,01	0,01	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(10)	1,2-dichlóretán	107-06-2	10	10	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(11)	Dichlórmetán	75-09-2	20	20	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(12)	Bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(13)	Diurón	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfán	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantén	206-44-0	0,1	0,1	1	1

Číslo	Názov látky	Číslo CAS (1)	RP-ENK (2) Vnútrozemské povrchové vody (3)	RP-ENK (2) Ostatné povrchové vody	NPK-ENK (4) Vnútrozemské povrchové vody (3)	NPK-ENK (4) Ostatné povrchové vody
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(16)	Hexachlórbenzén	118-74-1	0,01 (9)	0,01 (9)	0,05	0,05
(17)	Hexachlórbutadién	87-68-3	0,1 (9)	0,1 (9)	0,6	0,6
(18)	Hexachlórcyklohexán	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Izoproturón	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Olovo a jeho zlúčeniny	7439-92-1	7,2	7,2	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(21)	Ortuť a jej zlúčeniny	7439-97-6	0,05 (9)	0,05 (9)	0,07	0,07
(22)	Naftalén	91-20-3	2,4	1,2	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(23)	Nikel a jeho zlúčeniny	7440-02-0	20	20	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(24)	Nonylfenol (4-nonylfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktylfenol (4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl) fenol)	140-66-9	0,1	0,01	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(26)	Pentachlórbenzén	608-93-5	0,007	0,0007	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(27)	Pentachlórfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Polyaromatické uhľovodíky (PAH) (10)	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
	Benzo(a)pyrén	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluorantén	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
	Benzo(k)fluorantén	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perylén	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
	Indeno(1,2,3-cd)pyrén	193-39-5				
(29)	Simazín	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrachlóretén (7)	127-18-4	10	10	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(29b)	Trichlóretén (7)	79-01-6	10	10	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa

Číslo	Názov látky	Číslo CAS (1)	RP-ENK (2) Vnútrozemské povrchové vody (3)	RP-ENK (2) Ostatné povrchové vody	NPK-ENK (4) Vnútrozemské povrchové vody (3)	NPK-ENK (4) Ostatné povrchové vody
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
(30)	Zlúčeniny tributylcínu (Katión tributylcínu)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Trichlórbenzény	12002-48-1	0,4	0,4	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(32)	Trichlórmetán	67-66-3	2,5	2,5	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa
(33)	Trifluralín	1582-09-8	0,03	0,03	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa

(1) CAS: Chemical Abstract Service.
(2) Tento parameter predstavuje ENK vyjadrenú ako priemerná ročná hodnota (RP-ENK). Pokiaľ nie je uvedené inak, uplatňuje sa na celkovú koncentráciu všetkých izomérov.
(3) Vnútrozemské povrchové vody zahŕňajú rieky a jazerá a súvisiace umelé alebo výrazne zmenené vodné útvary.
(4) Tento parameter predstavuje ENK vyjadrenú ako najvyššia prípustná koncentrácia (NPK-ENK). Ak majú NPK-ENK označenie „neuplatňuje sa“, hodnoty RP-ENK sa považujú za ochranné hodnoty proti krátkodobému najväčšiemu znečisteniu pri nepretržitom vypúšťaní, pretože sú výrazne nižšie ako hodnoty odvodené na základe akútnej toxicity.
(5) Pokiaľ ide o skupinu prioritných látok zahrnutých v brómovaných difenyléteroch (č. 5) uvedených v rozhodnutí č. 2455/2001/ES, ENK sa stanovuje len pre čísla kongenérov 28, 47, 99, 100, 153 a 154.
(6) Pre kadmium a jeho zlúčeniny (č. 6) sa hodnoty ENK líšia v závislosti od tvrdosti vody a sú kategorizované do piatich tried (trieda 1: < 40 mg $CaCO_3$/l, trieda 2: 40 až < 50 mg $CaCO_3$/l, trieda 3: 50 až < 100 mg $CaCO_3$/l, trieda 4: 100 až < 200 mg $CaCO_3$/l a trieda 5: ≥ 200 mg $CaCO_3$/l).
(7) Táto látka nie je prioritnou látkou, ale jednou z ďalších znečisťujúcich látok, pre ktoré sú ENK rovnaké ako ENK ustanovené v právnych predpisoch, ktoré sa uplatňovali pred nadobudnutím účinnosti tejto smernice.
(8) DDT spolu zahŕňa súčet izomérov 1,1,1-trichloro-2,2bis (p-chlórfenyl) etán (číslo CAS 50-29-3; číslo EÚ 200-024-3); 1,1,1-trichloro-2 (o chlórfenyl)-2-(p chlórfenyl) etán (číslo CAS 789-02-6; číslo EÚ 212-332-5); 1,1-dichloro-2,2 bis (p chlórfenyl) etynél (číslo CAS 72-55-9; číslo EÚ 200-784-6); 1,1-dichloro-2,2bis (p chlórfenyl) etán (číslo CAS 72-54-8; číslo EÚ 200-783-0).
(9) Ak členské štáty neuplatňujú ENK pre biotu, zavedú prísnejšie ENK pre vodu, aby dosiahli rovnakú úroveň ochrany ako ukladajú ENK pre biotu stanovené v článku 3 ods. 2. Komisii a ostatným členským štátom oznámia prostredníctvom výboru uvedeného v článku 21 smernice 2000/60/ES dôvody a podklady na použitie tohto prístupu, stanovené alternatívne ENK pre vodu vrátane údajov a metodiky, podľa ktorej boli odvodené, a kategórie povrchových vôd, na ktoré by sa mali uplatňovať.
(10) Pokiaľ ide o skupinu prioritných látok polyaromatických uhľovodíkov (PAH) (č. 28), uplatňuje sa každá jednotlivá ENK, t. j. musia byť splnené ENK pre benzo(a)pyrén, ENK pre súčet benzo(b)fluoranténu a benzo(k)fluoanténu a ENK pre súčet benzo(g,h,i)perylénu a indeno(1,2,3-cd)pyrénu.

ČASŤ B: UPLATŇOVANIE ENK STANOVENÝCH V ČASTI A

1. Stĺpce 4 a 5 tabuľky: Pre ktorýkoľvek útvar povrchovej vody znamená uplatňovanie RP-ENK to, že na žiadnom reprezentatívnom monitorovacom mieste v rámci vodného útvaru neprekročí aritmetický priemer koncentrácií nameraných v rôznych časoch počas roka túto normu.

   Výpočet aritmetického priemeru a použitá analytická metóda musia byť v súlade s rozhodnutím Komisie …/… z …, ktorým sa prijímajú technické špecifikácie pre monitorovanie chemických látok a kvalitu analytických výsledkov v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES (1) vrátane toho, ako uplatňovať ENK, ak neexistuje vhodná analytická metóda, ktorá by spĺňala minimálne kritériá vykonávania.

2. Stĺpce 6 a 7 tabuľky: Pre ktorýkoľvek útvar povrchovej vody znamená uplatňovanie NPK-ENK to, že nameraná koncentrácia na žiadnom reprezentatívnom monitorovacom mieste v rámci vodného útvaru neprekročí túto normu.

   Členské štáty však môžu v súlade s prílohou V oddielom 1.3.4 smernice 2000/60/ES zaviesť štatistické metódy, ako napríklad výpočet percentilu, aby zabezpečili prijateľný stupeň správnosti a presnosti pri určovaní súladu s NPK-ENK. V tomto prípade musia takéto štatistické metódy spĺňať podrobné pravidlá ustanovené v súlade s postupom uvedeným v článku 21 ods. 2 smernice 2000/60/ES.

3. S výnimkou kadmia, olova, ortuti a niklu (ďalej len „kovy“) sa ENK stanovené v tejto prílohe vyjadrujú vo forme celkovej koncentrácie v celej vzorke vody. V prípade kovov sa ENK vzťahujú na koncentráciu rozpustených látok, t. j. rozpustenú fázu – vzorky vody získané filtráciou cez 0,45 μm filter alebo akoukoľvek rovnocennou predúpravou.

   Členské štáty môžu pri posudzovaní výsledkov monitorovania vzhľadom na ENK zohľadniť:

   a) prirodzenú pôvodnú koncentráciu kovov a ich zlúčenín, ak bránia súladu s hodnotami ENK; a

   b) tvrdosť, pH alebo iné parametre kvality vody, ktoré majú vplyv na biologickú dostupnosť kovov.

(1) Ú. v. EÚ L …

PRÍLOHA II

Príloha X smernice 2000/60/ES sa nahrádza takto:

„*PRÍLOHA X*

Zoznam prioritných látok v oblasti vodnej politiky

Číslo	Číslo CAS (1)	Číslo EÚ (2)	Názov prioritnej látky (*)	Identifikovaná ako prioritná nebezpečná látka
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlór	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracén	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazín	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzén	
(5)	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	Brómovaný difenyléter (**)	X (***)
	32534-81-9	neuplatňuje sa	Difenyléter, pentabrómderivát (čísla kongenérov 28, 47, 99, 100, 153 a 154) (*)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium a jeho zlúčeniny	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chlóralkány, C_{10-13} (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlórfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlórpyrifos (chlórpyrifosetyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlóretán	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlórmetán	
(12)	117-81-7	204-211-0	Bis(2-etylhexyl)-ftalát (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diurón	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfán	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantén (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexachlórbenzén	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexachlórbutadién	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexachlórcyklohexán	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturón	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Olovo a jeho zlúčeniny	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Ortuť a jej zlúčeniny	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalén	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikel a jeho zlúčeniny	

Číslo	Číslo CAS (1)	Číslo EÚ (2)	Názov prioritnej látky (*)	Identifikovaná ako prioritná nebezpečná látka
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonylfenol) (*)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	
	140-66-9	neuplatňuje sa	(4-(1,1',3,3'-tetrametylbutyl)fenol) (*)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlórbenzén	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlórfenol	
(28)	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	Polyaromatické uhľovodíky	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pyrén)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluorantén)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perylén)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluorantén)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyrén)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazín	
(30)	neuplatňuje sa	neuplatňuje sa	Zlúčeniny tributylcínu	X
	36643-28-4	neuplatňuje sa	Katión tributylcínu	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlórbenzény	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlórmetán (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralín	

(1) CAS: Chemical Abstracts Service.
(2) Číslo EU: Európsky zoznam existujúcich komerčných chemických látok (EINECS) alebo Európsky zoznam oznámených chemických látok (ELINCS).
(*) V prípadoch, keď sa vybrali skupiny látok, sa uvádzajú jednotliví typickí zástupcovia ako indikatívne parametre (v zátvorkách a bez čísla). Pre tieto skupiny látok sa indikatívny parameter musí určiť prostredníctvom analytickej metódy.
(**) Do týchto skupín látok obvykle patrí významný počet jednotlivých zlúčenín. V súčasnosti nie je možné uviesť vhodné indikatívne parametre.
(***) Len difenyléter, pentabrómderivát (číslo CAS: 32534-81-9).
(****) Fluorantén je na zozname ako ukazovateľ iných, nebezpečnejších polyaromatických uhľovodíkov."

ODÔVODNENÉ STANOVISKO RADY

I. ÚVOD

Komisia schválila svoj návrh smernice o normách kvality životného prostredia v oblasti vodného hospodárstva, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2000/60/ES v júli 2006.

Európsky parlament zaujal stanovisko v prvom čítaní v máji 2007.

Hospodársky a sociálny výbor zaujal svoje stanovisko v apríli 2007 ([1]). Výbor regiónov neposkytol stanovisko.

Rada prijala svoju spoločnú pozíciu 20. decembra 2007.

II. CIEĽ

Navrhovaná smernica ustanoví normy kvality životného prostredia (EQS) pre prioritné látky a určité ďalšie znečisťujúce látky, ako ustanovuje článok 16 smernice 2000/60/ES („rámcová smernica o vode“).

III. ANALÝZA SPOLOČNEJ POZÍCIE

1. *Všeobecne*

Táto spoločná pozícia zahŕňa niekoľko pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov z prvého čítania Európskeho parlamentu buď doslovne, čiastočne, alebo zachováva ich myšlienku. Nepremieta väčšinu pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov, pretože Rada súhlasí s Komisiou, že sú nepotrebné a/alebo nežiaduce.

Spoločná pozícia tiež obsahuje mnoho iných zmien, než sú tie, ktoré sa predpokladali v stanovisku Európskeho parlamentu z prvého čítania. V nasledujúcich častiach sú opísané podstatné zmeny. Okrem toho sú v nich navrhované zmeny, ktoré objasňujú znenie alebo zabezpečujú celkovú súdržnosť smernice.

2. *Predmet úpravy a vymedzenie pojmov* (články 1 a 2)

Článok 1 je čiastočne v súlade s pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom 20, lebo objasňuje, že smernica stanovuje EQS s cieľom dosiahnuť dobrý chemický stav v súlade s ustanoveniami a cieľmi rámcovej smernice o vode. Spoločná pozícia obsahuje nový článok 2, ktorý objasňuje, že sa uplatňujú vymedzenia pojmov rámcovej smernice o vode.

3. *Normy kvality životného prostredia* (článok 3 a príloha I)

Článok 3 je čiastočne v súlade s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi 21 a 66, lebo vo svojom odseku 1 objasňuje prepojenia s rámcovou smernicou o vode. Článok je tiež čiastočne v súlade s pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom 26, keďže nový odsek 2 poskytuje členským štátom možnosť vykonávať za určitých podmienok monitorovanie na živých organizmoch alebo v sedimentoch.

Článok 3 ods. 3 objasňuje, že okrem uplatňovania EQS by členské štáty mali uskutočniť analýzu dlhodobých trendov tých prioritných látok, ktoré majú tendenciu akumulácie v sedimentoch a/alebo v živých organizmoch.

Článok 3 ods. 4 zahŕňa odkaz na nariadenie REACH a je preto plne v súlade s pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom 29.

Článok 3 ods. 5 ustanovuje použitie regulačného postupu s kontrolou, keďže zmeny podrobných pravidiel týkajúcich sa monitorovania kovov by predstavovali zmenu a doplnenie hlavnej časti smernice.

([1]) Ú. v. EÚ C 97, 28.4.2007, s. 3.

Príloha I časť A je v súlade s cieľom pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov 50 a 51 do tej miery, v akej kombinuje tabuľku stanovujúcu EQS pre ďalšie znečisťujúce látky s tabuľkou pre prioritné látky. Objasňuje však, že kombinácia tabuliek nemení označenie ďalších znečisťujúcich látok na prioritné látky, čo by vyvrátilo klasifikácie, na ktorých sa Európsky parlament a Rada dohodli v rozhodnutí č. 2455/2001/ES.

Príloha I časť B je čiastočne v súlade s cieľom pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 30 a približne v súlade s cieľom pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu 52, lebo rozširuje rozsah, v akom sa zohľadňujú pozaďové koncentrácie kovov a tieto pravidlá možno meniť a dopĺňať prostredníctvom komitológie. Zahŕňa objasnenie uplatniteľných analytických a štatistických metód.

4. *Zóny miešania* (článok 4)

Článok 4 je čiastočne v súlade s cieľom pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov 35 a 36, lebo objasňuje, že rozsah zón miešania musí byť primeraný a pravidelne skúmaný. Spoločná pozícia používa kratší a jasnejší pojem „zóny miešania“ ako „prechodné oblasti prekročenia“.

Spoločná pozícia neustanovuje používanie komitológie. Komisia namiesto toho vydá usmernenia na vykonávanie tohto článku.

5. *Súpis emisií, vypúšťania a únikov* (článok 5)

Článok 5 čiastočne zahŕňa pozmeňujúci a doplňujúci návrh 40. Rada nemôže akceptovať ďalšie pozmeňujúce a doplňujúce návrhy týkajúce sa súpisu, lebo sa domnieva, že by vytvorili neprimerané dodatočné administratívne zaťaženie členských štátov, neboli by v súlade s rámcovou smernicou o vode, alebo sú nepotrebné.

Spoločná pozícia opäť neustanovuje používanie komitológie. Komisia namiesto toho vydá usmernenia na vykonávanie tohto článku.

6. *Cezhraničné znečistenie* (článok 6)

Spoločná pozícia obsahuje nový článok, ktorý objasňuje povinnosti členských štátov v súvislosti s cezhraničným znečistením. Je čiastočne v súlade s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi 24 a 47.

7. *Preskúmanie* (článok 7)

Nový článok 7 vyžaduje, aby Komisia preskúmala potrebu dodatočných špecifických opatrení pre celé Spoločenstvo. Je to čiastočne alebo v zásade v súlade s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi 20, 32, 33 a 45.

8. *Príloha II – Zmeny a doplnenia prílohy X rámcovej smernice o vode*

Rada nemôže akceptovať pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 53 až 63 a 70, ktoré by zaradili niekoľko prioritných látok a ďalšie znečisťujúce látky medzi prioritné nebezpečné látky. Nemôže akceptovať ani pozmeňujúci a doplňujúci návrh 65, ktorý by doplnil do rámcovej smernice o vode zoznam látok, ktoré by podliehali preskúmaniu na účely určenia, či ide o prioritné látky alebo prioritné nebezpečné látky. Článok 16 rámcovej smernice o vode už ustanovuje pravidelné skúmanie prílohy X. Rada súhlasí s Komisiou, že toto skúmanie by sa malo zakladať iba na vedeckých úvahách.

Preskúmanie zoznamu prioritných látok vrátane možnosti zahrnutia dodatočných látok a kritérií na stanovenie priorít sa v súčasnosti uskutočňuje v rámci spoločnej stratégie pre vykonávanie rámcovej smernice o vode, aby mohla Komisia podľa potreby vypracovať návrhy na zmenu a doplnenie zoznamu v súlade s harmonogramom pre preskúmanie ustanoveným v článku 16 ods. 4 rámcovej smernice o vode.

9. *Ostatné*

Okrem toho spoločná pozícia:

— zahŕňa text o tabuľkách zhody, ktorý je v súlade s odsekom 34 medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva;

— zahŕňa vyplývajúce zmeny do odôvodnení a začleňuje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 1, 4, 7 (čiastočne), 14 (v zásade) a 73 (čiastočne).

IV. **ZÁVER**

Rada verí, že spoločná pozícia predstavuje vyvážený balík, ktorý rešpektuje ustanovenia a ciele rámcovej smernice o vode. S cieľom skorého prijatia smernice sa teší na konštruktívne diskusie s Európskym parlamentom.

SPOLOČNÁ POZÍCIA (ES) č. 4/2008

prijatá Radou 20. decembra 2007

na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady (ES) 2008/…/ES z … o odpade a o zrušení určitých smerníc

(2008/C 71 E/02)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ([2]),

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ([3]),

keďže:

(1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch ([4]) sa ustanovuje právny rámec pre odpadové hospodárstvo v Spoločenstve. Vymedzujú sa v nej kľúčové pojmy ako odpad, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu a stanovujú sa základné požiadavky pre odpadové hospodárstvo, najmä povinnosť zariadení a podnikov, ktoré vykonávajú činnosti nakladania s odpadom, mať povolenie alebo byť registrované a povinnosť členských štátov vypracovať programy odpadového hospodárstva. V smernici sa zároveň ustanovujú hlavné zásady, ako napríklad povinnosť nakladať s odpadom tak, aby to nemalo negatívny vplyv na životné prostredie a zdravie ľudí, podpora uplatňovania hierarchie odpadového hospodárstva, a to v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“, čo je požiadavka, podľa ktorej musí náklady na zneškodnenie odpadu znášať jeho držiteľ, predchádzajúci držitelia alebo výrobcovia výrobku, z ktorého odpad vznikol.

(2) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002, ktorým sa ustanovuje šiesty environmentálny akčný program Spoločenstva ([5]), sa vyzýva, aby sa vypracovali alebo zrevidovali právne predpisy o odpadoch a aby sa v rámci toho spresnil rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je, a aby sa vypracovali opatrenia týkajúce sa predchádzania vzniku odpadu.

(3) V oznámení Komisie z 27. mája 2003 k tematickej stratégii pre predchádzanie vzniku odpadu a jeho recyklácii sa uvádza, že je potrebné posúdiť existujúce vymedzenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie, vypracovať všeobecne uplatniteľné vymedzenie pojmu recyklácia a uskutočniť diskusiu o vymedzení pojmu odpad.

(4) Európsky parlament vo svojom uznesení z 20. apríla 2004 o vyššie uvedenom oznámení ([6]) vyzval Komisiu, aby zvážila rozšírenie smernice Rady 96/61/ES z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([7]) na celý sektor odpadu. Komisiu tiež požiadal, aby jasne odlíšila zhodnocovanie a zneškodňovanie a aby upresnila rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je.

(5) Rada vo svojich záveroch z 1. júla 2004 vyzvala Komisiu, aby predložila návrh na revíziu určitých aspektov smernice 75/442/EHS zrušenej a nahradenej smernicou 2006/12/ES, aby sa upresnil rozdiel medzi odpadom a tým, čo ním nie je, a rozdiel medzi zhodnocovaním a zneškodňovaním.

(6) Je preto potrebné zrevidovať smernicu 2006/12/ES, aby sa upresnili kľúčové pojmy, ako napríklad odpad, zhodnocovanie a zneškodňovanie, aby sa posilnili opatrenia, ktoré sa musia prijať v rámci predchádzania vzniku odpadu, aby sa zaviedol prístup, ktorý zohľadní celý životný cyklus výrobkov a materiálov, a nie len odpadovú fázu, a aby sa sústredila pozornosť na zníženie vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie, čím sa zvýši hospodárska hodnota odpadu. Okrem toho by sa malo podporovať zhodnocovanie odpadu a používanie zhodnotených materiálov s cieľom šetriť prírodné zdroje. V záujme jasnosti a zrozumiteľnosti by sa preto smernica 2006/12/ES mala zrušiť a nahradiť novou smernicou.

([1]) Ú. v. EÚ C 309, 16.12.2006, s. 55.
([2]) Stanovisko zo 14. júna 2006 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).
([3]) Stanovisko Európskeho parlamentu z 13. februára 2007 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku), spoločná pozícia Rady z 20. decembra 2007 a pozícia Európskeho parlamentu z … (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).
([4]) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9.
([5]) Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) Ú. v. EÚ C 104 E, 30.4.2004, s. 401.
([7]) Ú. v. ES L 257, 10.10.1996, s. 26. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

(7) Keďže v súčasnosti sa na najdôležitejšie činnosti odpadového hospodárstva vzťahujú právne predpisy Spoločenstva v oblasti životného prostredia, je dôležité, aby sa táto smernica prispôsobila tomuto prístupu. Dôraz na environmentálne ciele stanovené v článku 174 zmluvy by intenzívnejšie sústredil pozornosť na vplyv vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie počas celého životného cyklu zdrojov. Preto by právnym základom tejto smernice mal byť článok 175.

(8) Účinné a jednotné pravidlá spracovania odpadov by sa s určitými výnimkami mali vzťahovať na hnuteľný majetok, ktorého sa držiteľ zbavuje, chce sa ho zbaviť alebo sa ho musí zbaviť.

(9) To, či by sa nekontaminovaná vykopaná pôda a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál, ktorý sa používa na inom mieste ako na mieste, kde sa vykopal, mali považovať za odpad, by sa malo zvážiť v súlade s vymedzením pojmu odpad a ustanoveniami o vedľajších produktoch alebo o stave konca odpadu podľa tejto smernice.

(10) V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov neurčených pre ľudskú spotrebu ([1]) sa okrem iného ustanovujú primerané kontroly zberu, prepravy, spracovania, použitia a zneškodňovania všetkých vedľajších živočíšnych produktov vrátane odpadu živočíšneho pôvodu, ktoré majú zabrániť tomu, aby takýto odpad ohrozil zdravie zvierat a verejné zdravie. Je prieto nevyhnutné upresniť vzťah s uvedeným nariadením, aby sa zabránilo duplicite pravidiel vyňatím živočíšnych vedľajších produktov z rozsahu pôsobnosti tejto smernice v prípadoch, keď sú určené na použitie, ktoré sa nepovažuje za odpadovú činnosť.

(11) Na základe skúseností získaných pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 1774/2002 by sa mal upresniť rozsah pôsobnosti právnych predpisov o odpadoch a ich ustanovení o nebezpečnom odpade v prípade živočíšnych vedľajších produktov, ako ich upravuje nariadenie (ES) č. 1774/2002. Tam, kde živočíšne vedľajšie produkty predstavujú potenciálne ohrozenie zdravia, je príslušným právnym nástrojom na riešenie tohto ohrozenia nariadenie (ES) č. 1774/2002 a je pritom potrebné vyhnúť sa zbytočnej duplicite s právnymi predpismi o odpadoch.

(12) Zaradenie odpadu medzi nebezpečný odpad by sa malo zakladať okrem iného na právnych predpisoch Spoločenstva o chemikáliách, najmä o zaradení prípravkov medzi nebezpečné prípravky vrátane limitných hodnôt koncentrácie, ktoré sa použili na tento účel. Navyše je potrebné ponechať systém, podľa ktorého sa klasifikujú odpady a nebezpečný odpad v súlade so zoznamom druhov odpadu ustanoveným rozhodnutím Komisie 2000/532/ES ([2]), aby sa podporila harmonizovaná klasifikácia odpadov a zabezpečilo sa harmonizované určovanie nebezpečného odpadu v Spoločenstve.

(13) Je potrebné rozlišovať medzi dočasným uložením odpadu pred jeho zberom, zberom odpadu a skladovaním odpadu pred jeho spracovaním. Zariadenia alebo podniky, pri ktorých činnosti vzniká odpad, by sa nemali považovať za subjekty, ktoré sa podieľajú na nakladaní s odpadom, a nemali by podliehať povoleniu na zhromažďovanie svojho odpadu pred jeho zberom.

(14) Dočasné uloženie odpadu v rámci vymedzenia pojmu zber je zhromažďovacia činnosť pred zberom v zariadeniach, kde sa odpad vykladá, aby sa umožnila jeho príprava na ďalšiu prepravu na účely zhodnotenia alebo zneškodnenia na inom mieste. Vzhľadom na cieľ tejto smernice by sa malo rozlišovať medzi dočasným uložením odpadu pred zberom a skladovaním odpadu pred spracovaním podľa druhu odpadu, rozsahu a trvania skladovania a cieľa zberu. Tento rozdiel by mali stanoviť členské štáty. Na skladovanie odpadu pred zhodnocovaním v trvaní troch rokov a viac a na skladovanie odpadu pred zneškodnením v trvaní jedného roka a viac sa vzťahuje smernica Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov ([3]).

(15) Systémy zberu odpadu, ktoré sa nevykonávajú v rámci profesionálnej činnosti, by nemali podliehať registrácii, keďže predstavujú nižšie riziko a prispievajú k separovanému zberu odpadu. Príklady takýchto systémov sú odpadové lieky zbierané lekárňami, systémy spätného odberu v obchodoch pre spotrebiteľský tovar a obecné systémy v školách.

(16) Do tejto smernice by sa malo včleniť vymedzenie pojmov predchádzanie vzniku, opätovné použitie, príprava na opätovné použitie, spracovanie a recyklácia, aby sa upresnil rozsah týchto pojmov.

(17) Vymedzenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie sa musí upraviť, aby sa tieto pojmy zreteľne rozlíšili, pričom by sa malo vychádzať zo skutočného rozdielu v ich vplyve na životné prostredie prostredníctvom nahrádzania prírodných zdrojov v hospodárstve a uznaním potenciálnych výhod, ktoré používanie odpadu ako zdroja má pre životné prostredie a zdravie ľudí. Okrem

([1]) Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 829/2007 (Ú. v. EÚ L 191, 21.7.2007, s. 1).

([2]) Ú. v. ES L 226, 6.9.2000, s. 3.

([3]) Ú. v. ES L 182, 16.7.1999, s. 1. Smernica zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

toho sa môžu vypracovať usmernenia na upresnenie prípadov, keď sa toto odlíšenie ťažko uplatňuje v praxi alebo keď zaradenie činnosti medzi činnosti zhodnocovania nezodpovedá skutočnému vplyvu tejto činnosti na životné prostredie.

(18) V tejto smernici by sa tiež malo upresniť, kedy je spaľovanie tuhého komunálneho odpadu energeticky účinné a možno ho považovať za zhodnocovanie.

(19) Činnosti zneškodňovania, ktoré pozostávajú z vypúšťania odpadu do morí a oceánov vrátane jeho ukladania na morské dno, sa upravujú aj v medzinárodných dohovoroch, najmä v Dohovore o predchádzaní znečisťovania morí vypúšťaním odpadu, uzavretom v Londýne 13. novembra 1972, a protokole k tomuto dohovoru z roku 1996 v znení z roku 2006.

(20) Nemalo by dochádzať k zámene rozličných aspektov vymedzenia pojmu odpad a v prípade potreby by sa na vedľajšie produkty, ktoré nie sú odpadom, na jednej strane a na odpad, ktorý prestal byť odpadom, na strane druhej mali vzťahovať vhodné postupy. S cieľom upresniť určité aspekty vymedzenia pojmu odpad by sa v tejto smernici malo upresniť:

— kedy sú látky alebo veci, ktoré sú výsledkom výrobného procesu, ktorý nie je primárne zameraný na ich výrobu, vedľajším produktom, a nie odpadom. Rozhodnutie, že látka nie je odpadom, sa môže prijať len na základe pravidelne aktualizovaného koordinovaného prístupu a musí byť v súlade s ochranou životného prostredia a ľudského zdravia. Ak je použitie vedľajšieho produktu povolené na základe environmentálneho povolenia alebo všeobecných environmentálnych pravidiel, môžu to členské štáty využiť ako nástroj na rozhodnutie o tom, že sa neočakáva žiadny celkový nepriaznivý vplyv na životné prostredie alebo ľudské zdravie, a

— kedy určitý odpad prestáva byť odpadom, prostredníctvom ustanovenia kritérií stavu konca odpadu, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany životného prostredia a majú prínos pre životné prostredie a hospodárstvo; možné kategórie odpadu, pre ktoré by sa mali vypracovať špecifikácie a kritériá stavu konca odpadu, sú okrem iného stavebný a demolačný odpad, niektoré druhy popola a trosky, kovový šrot, kompost, odpadový papier a sklo. Na účely dosiahnutia stavu konca odpadu môže ísť pri činnosti zhodnocovania napríklad len o kontrolu odpadu, aby sa overilo, či spĺňa kritériá pre stav konca odpadu.

(21) Na overenie alebo vypočítanie toho, či sú splnené recyklačné ciele a ciele zhodnocovania stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov ([1]), smernici Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti ([2]), smerniciEurópskeho parlamentu a Rady 2002/96/ES z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) ([3]) a smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch ([4]) rovnako ako v iných príslušných právnych predpisoch Spoločenstva, by sa množstvá odpadu, ktorý prestal byť odpadom, mali započítať ako recyklovaný a zhodnotený odpad;

(22) Na základe vymedzenia pojmu odpad a s cieľom zvýšiť istotu a jednotnosť môže Komisia prijať usmernenia, v ktorých sa upresní, kedy sa v určitých prípadoch látky alebo veci stávajú odpadom. Takéto usmernenia možno vytvoriť okrem iného pre elektrické a elektronické zariadenia a vozidlá.

(23) Náklady by sa mali vykazovať tak, aby odrážali skutočné náklady pre životné prostredie v dôsledku vzniku odpadu a nakladania s ním.

(24) Zásada „znečisťovateľ platí“ je základnou zásadou na európskej a medzinárodnej úrovni. Pôvodca odpadu a držiteľ odpadu by mali s odpadom nakladať takým spôsobom, ktorý zaručuje vysokú úroveň ochrany životného prostredia a ľudského zdravia.

(25) Zavedenie rozšírenej zodpovednosti výrobcu v tejto smernici je jedným z prostriedkov na podporu vývoja a výroby tovarov, ktoré plne zohľadňujú a uľahčujú efektívne využívanie zdrojov počas ich celého životného cyklu vrátane ich opravy, opätovného použitia, demontáže a recyklácie bez toho, aby sa ohrozoval voľný obeh tovaru na vnútornom trhu.

(26) Táto smernica by mala pomôcť EÚ v tom, aby sa priblížila „recyklujúcej spoločnosti“, ktorá sa snaží predchádzať vzniku odpadu a využívať odpad ako zdroj. Najmä v šiestom environmentálnom akčnom programe Spoločenstva sa vyzýva na prijatie opatrení zameraných na zabezpečenie triedenia odpadov priamo pri zdroji, na

([1]) Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 10. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2005/20/ES (Ú. v. EÚ L 70, 16.3.2005, s. 17).
([2]) Ú. v. ES L 269, 21.10.2000, s. 34. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Rady 2005/673/ES (Ú. v. EÚ L 254, 30.9.2005, s. 69).
([3]) Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 24.
([4]) Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1.

zber a recykláciu prioritných prúdov odpadov. V súlade s týmto cieľom a ako prostriedok na uľahčenie zhodnocovania odpadu alebo zlepšenie jeho potenciálu zhodnocovania by sa odpad predtým, než sa podrobí činnostiam zhodnocovania, ktorými sa dosiahne najlepší celkový environmentálny výsledok, mal zbierať separovane, ak je to technicky, environmentálne a hospodársky uskutočniteľné.

(27) Na vykonávanie zásady predbežnej opatrnosti a zásady preventívnej činnosti, ktoré obsahuje článok 174 ods. 2 zmluvy, je potrebné stanoviť všeobecné environmentálne ciele odpadového hospodárstva v Spoločenstve. Z podstaty týchto zásad vyplýva, že je na Spoločenstve a členských štátoch, aby stanovili rámec na predchádzanie vzniku, znižovanie a podľa možnosti elimináciu zdrojov znečistenia alebo rušivých vplyvov od samotného počiatku tým, že prijmú také opatrenia, ktoré umožnia odstrániť známe riziká.

(28) Hierarchia odpadového hospodárstva predstavuje vo všeobecnosti v právnych predpisoch o odpadoch a politike odpadového hospodárstva z celkového hľadiska najlepšiu environmentálnu voľbu, aj keď odklonenie sa od nej môže byť potrebné v prípade špecifických prúdov odpadov, ak je to odôvodnené okrem iného technickou uskutočniteľnosťou, ekonomickou životaschopnosťou a ochranou životného prostredia.

(29) Ak sa má Spoločenstvu ako celku umožniť, aby sa stalo sebestačným pri zneškodňovaní odpadu a zhodnocovaní zmesového komunálneho odpadu zo súkromných domácností a ak sa má umožniť členským štátom dosiahnuť tento cieľ individuálne, je potrebné ustanoviť sieť spolupráce, pokiaľ ide o zariadenia na zneškodňovanie odpadu a zariadenia na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu zo súkromných domácností, pričom sa zohľadnia geografické okolnosti a potreba špecializovaných zariadení pre určité druhy odpadu.

(30) Na účely uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu ([1]) ostáva zmesový komunálny odpad uvedený v článku 3 ods. 5 uvedeného nariadenia zmesovým komunálnym odpadom, aj keď bol predmetom spracovania, ktoré podstatným spôsobom nezmenilo jeho vlastnosti.

(31) Je dôležité, aby sa nebezpečný odpad označoval v súlade s medzinárodnými normami a normami Spoločenstva. Ak sa však takýto odpad zbiera z domácností separovane, nemalo by to viesť k povinnosti domácností vypĺňať potrebnú dokumentáciu.

(32) V súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva a na účely zníženia emisií skleníkových plynov vznikajúcich pri zneškodňovaní odpadu skládkovaním je dôležité zjednodušiť separovaný zber a riadne spracovanie biologického odpadu, aby bolo možné vyrábať kompost a iné materiály založené na biologickom odpade, ktoré sú bezpečné z environmentálneho hľadiska. Komisia po posúdení nakladania s biologickým odpadom v prípade potreby predloží návrhy na legislatívne opatrenia.

(33) Minimálne technické normy týkajúce sa činností spracovania odpadu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 96/61/ES, sa môžu prijať, ak existuje dôkaz, že by boli prínosom v zmysle ochrany ľudského zdravia a životného prostredia a ak by koordinovaný prístup k vykonávaniu tejto smernice zabezpečil ochranu ľudského zdravia a životného prostredia.

(34) Je potrebné ďalej upresniť rozsah a obsah povinnosti programovania odpadového hospodárstva a začleniť do procesu prípravy alebo revízie programov odpadového hospodárstva potrebu zohľadniť vplyv vzniku odpadu a nakladania s ním na životné prostredie. V prípade potreby by sa tiež mali zohľadniť požiadavky programovania odpadového hospodárstva ustanovené v článku 14 smernice 94/62/ES a v stratégii na znižovanie množstva biologicky rozložiteľného odpadu, ktorý sa dostáva na skládky, uvedenej v článku 5 smernice 1999/31/ES.

(35) Členské štáty môžu uplatňovať environmentálne povolenia alebo všeobecné environmentálne pravidlá na určitých pôvodcov odpadu, pokiaľ sa tým neohrozí riadne fungovanie vnútorného trhu.

(36) Podľa nariadenia (ES) č. 1013/2006 môžu členské štáty prijať opatrenia potrebné na zabránenie preprave odpadu, ktorá nie je v súlade s ich programami odpadového hospodárstva. Členským štátom by sa malo umožniť odchylne od uvedeného nariadenia obmedziť prichádzajúce zásielky odpadu určeného pre spaľovne, ktoré sú označené ako zhodnocovacie zariadenia, ak sa zistilo, že vnútroštátny odpad by sa musel zneškodňovať alebo by sa musel spracovať spôsobom, ktorý nie je v súlade s ich národnými programami odpadového hospodárstva. Uznáva sa, že niektoré členské štáty nemusia byť schopné zabezpečiť na svojom území sieť pozostávajúcu z úplnej škály zariadení na konečné zhodnocovanie.

(37) Na zlepšenie spôsobu, akým sa vykonávajú opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu v členských štátoch, a na uľahčenie výmeny najlepších postupov v tejto oblasti je potrebné posilniť ustanovenia o predchádzaní vzniku odpadu a zaviesť požiadavku, aby členské štáty vypracovali programy predchádzania vzniku odpadu, ktoré sa sústredia na hlavné vplyvy na životné prostredie a zohľadnia celý životný cyklus výrobkov a materiálov.

([1]) Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1.

Tieto opatrenia by mali sledovať cieľ prerušenia súvislosti medzi hospodárskym rastom a vplyvmi na životné prostredie súvisiacimi so vznikom odpadu. Zainteresované strany, ako aj široká verejnosť by mali mať možnosť zúčastniť sa na vypracovaní týchto programov a po ich vypracovaní by k nim mali mať prístup v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia ([1]).

(38) Pri dosahovaní cieľov v oblasti predchádzania vzniku odpadu a nakladania s ním môžu kľúčovú úlohu zohrať hospodárske nástroje. Odpad má často hodnotu ako zdroj a rozšírené využívanie hospodárskych nástrojov môže maximalizovať prínos pre životné prostredie. Malo by sa preto podporiť využívanie týchto nástrojov na primeranej úrovni, pričom treba zdôrazniť, že o ich využívaní môžu rozhodovať jednotlivé členské štáty.

(39) Niektoré ustanovenia o nakladaní s odpadom, ktoré obsahuje smernica Rady 91/689/EHS z 12. decembra 1991 o nebezpečnom odpade ([2]), by sa mali zmeniť a doplniť, aby sa odstránili obsolentné ustanovenia a aby sa zlepšila zrozumiteľnosť textu. V záujme zjednodušenia právnych predpisov Spoločenstva by sa mali začleniť do tejto smernice. Ak sa má upresniť fungovanie zákazu zmiešavania odpadu ustanovenom v smernici 91/689/EHS a chrániť životné prostredie a ľudské zdravie, mali by byť výnimky z tohto zákazu naviac v súlade s najlepšími dostupnými technikami vymedzenými v smernici 96/61/ES. Smernica 91/689/EHS by sa preto mala zrušiť.

(40) V záujme zjednodušenia právnych predpisov Spoločenstva a vzhľadom na environmentálne prínosy by sa do tejto smernice mali začleniť relevantné ustanovenia smernice Rady 75/439/EHS zo 16. júna 1975 o zneškodňovaní odpadových olejov ([3]). Smernica 75/439/EHS by sa preto mala zrušiť. Nakladanie s odpadovými olejmi by malo byť v súlade s usmerňujúcou zásadou hierarchie odpadového hospodárstva a prednosť by sa mala dávať variantom, ktoré zabezpečujú najlepší celkový environmentálny výsledok. Separovaný zber odpadových olejov zostáva i naďalej dôležitý pre správne nakladanie s týmito olejmi a pre zabránenie poškodeniu životného prostredia ich nevhodným zneškodňovaním.

(41) Členské štáty by mali ustanoviť účinné, primerané a odradzujúce sankcie, ktoré by sa ukladali fyzickým a právnickým osobám zodpovedným za nakladanie s odpadom, ako sú pôvodcovia odpadu, držitelia odpadu, sprostredkovatelia, obchodníci, prepravcovia a zariadenia na zber odpadu a zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu a realizujú systémy nakladania s odpadom, v prípade, že porušia ustanovenia tejto smernice. Členské štáty môžu tiež podniknúť kroky na vymáhanie nákladov súvisiacich s nedodržiavaním ustanovení a nákladov na nápravné opatrenia bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd ([4]).

(42) Opatrenia potrebné na vykonanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ([5]).

(43) Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená na stanovenie kritérií v niekoľkých otázkach, napr. pokiaľ ide o podmienky, za akých sa má vec považovať za vedľajší produkt, stav konca odpadu a určenie odpadu, ktorý sa považuje za nebezpečný. Komisia by tiež mala byť splnomocnená na prispôsobovanie príloh technickému a vedeckému pokroku a špecifikovanie uplatňovania vzorca pre spaľovne uvedeného v prílohe II položke R 1. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť a doplniť nepodstatné prvky tejto smernice a doplniť ju o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.

(44) V súlade s bodom 34 medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ([6]) sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili vlastné tabuľky, ktoré čo najlepšie znázornia zhodu tejto smernice s opatreniami na jej transpozíciu.

(45) Keďže cieľ tejto smernice, a to ochrana životného prostredia a ľudského zdravia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov smernice ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

([1]) Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17.
([2]) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 20. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (Ú. v. EÚ L 33, 4.2.2006, s. 1).
([3]) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 23. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2000/76/ES (Ú. v. ES L 332, 28.12.2000, s. 91).
([4]) Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56. Smernica zmenená a doplnená smernicou 2006/21/ES (Ú. v. EÚ L 102, 11.4.2006, s. 15).
([5]) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutie zmenené a doplnené rozhodnutím 2006/512/ES (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).
([6]) Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

Predmet úpravy, rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Táto smernica ustanovuje opatrenia na ochranu životného prostredia a ľudského zdravia predchádzaním alebo znižovaním nepriaznivých vplyvov vzniku odpadu a nakladania s ním a znižovaním celkových vplyvov využívania zdrojov a zvyšovaním efektívnosti takéhoto využívania.

Článok 2

Vyňatie z rozsahu pôsobnosti

1. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa vynímajú:

a) plynné odpady vypúšťané do ovzdušia;

b) pôda (in situ) vrátane nevykopanej kontaminovanej pôdy a budov trvalo spojených s pôdou;

c) nekontaminovaná pôda a iný prirodzene sa vyskytujúci materiál vykopaný počas stavebných prác, ak je isté, že sa materiál použije na účely výstavby v prirodzenom stave na mieste, na ktorom sa vykopal;

d) rádioaktívny odpad;

e) vyradené výbušniny;

f) fekálne látky, ak sa na ne nevzťahuje odsek 2 písm. b), slama alebo iný prírodný poľnohospodársky alebo lesnícky materiál, ktorý nie je nebezpečný a používa sa v poľnohospodárstve, lesníctve alebo na výrobu energie z takejto biomasy procesmi alebo spôsobmi, ktoré nepoškodzujú životné prostredie ani neohrozujú ľudské zdravie.

2. Z rozsahu pôsobnosti tejto smernice sa do tej miery, v akej sa na ne vzťahujú iné právne predpisy Spoločenstva, vynímajú:

a) odpadové vody;

b) živočíšne vedľajšie produkty vrátane spracovaných produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (ES) č. 1774/2002, okrem tých, ktoré sú určené na spálenie, skládkovanie alebo použitie v zariadeniach na výrobu bioplynu alebo kompostu;

c) telá zvierat, ktoré uhynuli iným spôsobom ako porážkou vrátane zvierat zabitých na účely eradikácie epizootických chorôb a ktoré sú likvidované v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002;

d) odpad vznikajúci pri prieskume, ťažbe, spracovaní a skladovaní nerastných surovín a pri práci v lomoch, na ktorý sa vzťahuje smernica 2006/21/ES.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté dodržiavanie povinností podľa iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva sa sedimenty premiestňované v rámci povrchových vôd na účely vodohospodárstva a riadenia vodných tokov alebo na zabránenie záplavám alebo zmiernenie účinkov povodní a súch vynímajú z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sa preukáže, že sedimenty nie sú nebezpečné.

4. Osobitné pravidlá pre konkrétne prípady alebo pravidlá doplňujúce pravidlá tejto smernice o nakladaní s určitými kategóriami odpadov možno ustanoviť v samostatných smerniciach.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „odpad“ je každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť;

2. „nebezpečný odpad“ je odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III;

3. „odpadové oleje“ sú všetky minerálne alebo syntetické mazacie alebo priemyselné oleje, ktoré už nie sú vhodné na použitie, na ktoré boli pôvodne určené, ako napr. použité oleje pre spaľovacie motory a prevodové oleje, mazacie oleje, oleje do turbín a hydraulické oleje;

4. „biologický odpad“ je biologicky rozložiteľný odpad zo záhrad a parkov, potravinový a kuchynský odpad z domácností, reštaurácií, stravovacích a maloobchodných zariadení a porovnateľný odpad z potravinárskych závodov;

5. „pôvodca odpadu“ je každý, koho činnosťou vzniká odpad (pôvodný pôvodca odpadu), alebo každý, kto vykonáva predbežnú úpravu, zmiešavanie alebo iné činnosti, ktorých výsledkom je zmena povahy alebo zloženia tohto odpadu;

6. „držiteľ odpadu“ je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba alebo právnická osoba, u ktorej sa odpad nachádza;

7. „obchodník“ je každý podnik, ktorý koná ako príkazca pri kúpe a následnom predaji odpadu, vrátane takých obchodníkov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

8. „sprostredkovateľ“ je každý podnik, ktorý organizuje zhodnocovanie alebo zneškodňovanie odpadu v mene iných osôb, vrátane takých sprostredkovateľov, ktorí tento odpad nemajú fyzicky v držbe;

9. „nakladanie s odpadom“ je zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu vrátane dohľadu nad takýmito činnosťami a nasledujúcej starostlivosti o miesta zneškodňovania a zahŕňa konanie vo funkcii obchodníka alebo sprostredkovateľa;

10. „zber“ je zhromažďovanie odpadu vrátane predbežného triedenia a dočasného uloženia odpadu na účely prepravy do zariadenia na spracovanie odpadov;

11. „predchádzanie vzniku“ sú opatrenia, ktoré sa prijmú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stane odpadom, a ktoré znižujú:

a) množstvo odpadu aj prostredníctvom opätovného použitia výrobkov alebo predĺženia životnosti výrobkov;

b) nepriaznivé vplyvy vzniknutého odpadu na životné prostredie a ľudské zdravie; alebo

c) obsah škodlivých látok v materiáloch a výrobkoch;

12. „opätovné použitie“ je akákoľvek činnosť, pri ktorej sa výrobky alebo zložky, ktoré nie sú odpadom, znova použijú na ten istý účel, na aký boli určené;

13. „spracovanie“ sú činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania vrátane prípravy pred zhodnocovaním alebo zneškodňovaním;

14. „zhodnocovanie“ je akákoľvek činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie určitej funkcie, alebo pripravenosť odpadu na plnenie tejto funkcie v závode alebo v širšom hospodárstve. Príloha II stanovuje neúplný zoznam činností zhodnocovania;

15. „príprava na opätovné použitie“ sú činnosti zhodnocovania súvisiace s kontrolou, čistením alebo opravou, pri ktorej sa výrobky alebo zložky výrobkov, ktoré sa stali odpadom, pripravia, aby sa opätovne použili bez akéhokoľvek iného predbežného spracovania;

16. „recyklácia“ je každá činnosť zhodnocovania, ktorou sa odpadové materiály opätovne spracujú na výrobky, materiály alebo látky určené na pôvodný účel alebo na iné účely. Zahŕňa opätovné spracovanie organického materiálu, ale nezahŕňa energetické zhodnocovanie a opätovné spracovanie na materiály, ktoré sa majú použiť ako palivo alebo na činnosti spätného zasypávania;

17. „regenerácia odpadových olejov“ je každá činnosť recyklácie, pri ktorej možno rafináciou odpadových olejov vyrobiť základné oleje, najmä odstránením kontaminantov, produktov oxidácie a prísad, ktoré takéto oleje obsahujú;

18. „zneškodňovanie“ je každá činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, i v prípade, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie. Príloha I stanovuje neúplný zoznam činností zneškodňovania;

19. „najlepšie dostupné techniky“ sú najlepšie dostupné techniky, ako sú vymedzené v článku 2 ods. 11 smernice 96/61/ES.

Článok 4

Vedľajšie produkty

1. Látka alebo vec, ktorá je výsledkom výrobného procesu, ktorého primárnym cieľom nie je výroba tejto veci, sa môže považovať za vedľajší produkt a nie za odpad, ako sa uvádza v článku 3 bode 1, iba ak sú splnené tieto podmienky:

a) ďalšie používanie látky alebo veci je isté;

b) látka alebo vec sa môže použiť priamo bez ďalšieho spracovania iného ako bežný priemyselný postup;

c) látka alebo vec sa vyrába ako neoddeliteľná súčasť výrobného procesu; a

d) ďalšie použitie je zákonné, t.j. látka alebo vec spĺňa všetky relevantné požiadavky pre konkrétne použitie z hľadiska výrobku, ochrany životného prostredia a zdravia a nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo ľudské zdravie.

2. Na základe podmienok ustanovených v odseku 1 možno prijať opatrenia na určenie kritérií, ktoré musí konkrétna látka alebo vec spĺňať, aby sa považovala za vedľajší produkt a nie za odpad, ako sa uvádza v článku 3 bode 1. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

Článok 5

Stav konca odpadu

1. Niektorý špecifický odpad prestáva byť odpadom v zmysle článku 3 bodu 1, ak prejde činnosťou zhodnocovania a spĺňa osobitné kritériá, ktoré sa vypracujú v súlade s týmito podmienkami:

a) látka alebo vec sa bežne používa na špecifický účel;

b) pre túto látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt;

c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifický účel uvedený v písmene a) a spĺňa existujúce právne predpisy a normy uplatniteľné na výrobky; a

d) použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo ľudské zdravie.

Kritéria v potrebných prípadoch zahŕňajú aj limitné hodnoty pre znečisťujúce látky.

2. Opatrenia, ktoré sa týkajú prijatia takýchto kritérií a špecifikujú odpad, zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením, sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

3. Odpad, ktorý prestáva byť odpadom v súlade s odsekmi 1 a 2, prestáva byť odpadom aj na účely cieľov zhodnocovania a recyklácie stanovených v smerniciach 94/62/ES, 2000/53/ES, 2002/96/ES a 2006/66/ES a v iných relevantných právnych predpisoch Spoločenstva.

4. Ak neboli podľa postupu stanoveného v odsekoch 1 a 2 určené kritériá na úrovni Spoločenstva, členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, či určitý odpad prestal byť odpadom, pričom zohľadnia uplatniteľnú judikatúru. Takéto rozhodnutia oznámia Komisii v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ([1]), ako to uvedená smernica požaduje.

Článok 6

Zoznam odpadov

1. Opatrenia súvisiace s aktualizáciou zoznamu odpadov ustanoveného rozhodnutím Komisie 2000/532/ES, zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2. Zoznam odpadov zahŕňa nebezpečný odpad a zohľadňuje pôvod a zloženie odpadu a v potrebných prípadoch i limitné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok. Zoznam odpadov je záväzný z hľadiska určenia odpadu, ktorý sa má považovať za nebezpečný odpad. Zahrnutie látky alebo veci do zoznamu neznamená, že je odpadom za každých okolností. Látka alebo vec sa považuje za odpad, iba ak zodpovedá vymedzeniu pojmu v článku 3 bode 1.

2. Členský štát môže považovať odpad za nebezpečný odpad, i keď sa na zozname odpadov neuvádza ako nebezpečný, ak má jednu alebo viaceré vlastnosti uvedené v prílohe III. Členský štát oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady v správe ustanovenej v článku 34 ods. 1 a poskytne jej všetky príslušné informácie. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

3. Ak členský štát môže predložiť dôkaz, že konkrétny odpad, ktorý je uvedený na zozname ako nebezpečný, nemá žiadnu z vlastností uvedených v prílohe III, môže považovať tento odpad za odpad, ktorý nie je nebezpečný. Členský štát oznámi Komisii akékoľvek takéto prípady v správe ustanovenej v článku 34 ods. 1 a poskytne jej potrebné dôkazy. Na základe prijatých oznámení sa zoznam preskúma, aby sa rozhodlo o jeho úprave.

4. Opatrenia, ktoré sa týkajú revízie zoznamu s cieľom rozhodnúť o jeho úprave podľa odsekov 2 a 3, zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

KAPITOLA II

Všeobecné požiadavky

Článok 7

Rozšírená zodpovednosť výrobcu

1. S cieľom posilniť predchádzanie vzniku odpadu a jeho zhodnocovanie môžu členské štáty prijať legislatívne alebo nelegislatívne opatrenia, aby zabezpečili, že každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojej profesionálnej činnosti vyvíja, vyrába, spracúva, upravuje alebo predáva výrobky (výrobca výrobkov) má rozšírenú zodpovednosť výrobcu.

Takéto opatrenia môžu zahŕňať prijatie vrátených výrobkov a odpadu, ktorý zostane po použití týchto výrobkov, ako aj nasledujúce nakladanie s odpadom a finančnú zodpovednosť za takéto činnosti.

2. Členské štáty môžu prijať vhodné opatrenia na podporu dizajnu výrobkov, ktorý zníži ich environmentálne vplyvy a vznik odpadu počas výroby a nasledujúceho použitia výrobkov a na zabezpečenie toho, že zhodnocovanie a zneškodňovanie výrobkov, ktoré sa stali odpadom, sa uskutočňuje v súlade s článkami 10 a 11.

Takéto opatrenia môžu okrem iného podporovať vývoj, výrobu a uvádzanie na trh výrobkov, ktoré sú vhodné na viacnásobné použitie, ktoré sú z technického hľadiska trvanlivé a sú, po tom, čo sa stanú odpadom, vhodné na riadne a bezpečné zhodnocovanie a environmentálne vhodné zneškodňovanie.

([1]) Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou Rady 2006/96/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 81).

3. Pri uplatňovaní rozšírenej zodpovednosti výrobcu zohľadňujú členské štáty technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť a celkové vplyvy na životné prostredie, ľudské zdravie a sociálnu oblasť a rešpektujú pritom potrebu zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

4. Rozšírená zodpovednosť výrobcu sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá zodpovednosť za nakladanie s odpadom ustanovená v článku 13 ods. 1.

Článok 8

Zhodnocovanie

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že sa odpad podrobí činnostiam zhodnocovania v súlade s článkami 10 a 11.

2. Ak je to potrebné na zaistenie súladu s odsekom 1 a na uľahčenie alebo zlepšenie zhodnocovania, odpad sa zbiera separovane, ak je to technicky, environmentálne a hospodársky uskutočniteľné, a nezmiešava sa s iným odpadom alebo iným materiálom s odlišnými vlastnosťami.

Článok 9

Zneškodňovanie

Členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade, keď nedošlo k zhodnocovaniu v súlade s článkom 8 ods. 1, odpad podrobil činnostiam zneškodňovania.

Článok 10

Ochrana ľudského zdravia a životného prostredia

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nakladanie s odpadom vykonávalo bez ohrozovania ľudského zdravia, poškodzovania životného prostredia, a najmä:

a) bez rizika pre vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny alebo živočíchy;

b) bez obťažovania okolia hlukom alebo zápachmi; a

c) bez nepriaznivého vplyvu na krajinu alebo miesta osobitného záujmu.

Článok 11

Hierarchia odpadového hospodárstva

1. V právnych predpisoch a politikách, ktoré sa týkajú predchádzania vzniku odpadov a nakladania s odpadom, sa ako usmerňujúca zásada uplatňuje táto hierarchia odpadového hospodárstva:

a) predchádzanie vzniku;

b) príprava na opätovné použitie;

c) recyklácia;

d) iné zhodnocovanie, napr. energetické zhodnocovanie; a

e) zneškodňovanie.

2. Pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva uvedenej v odseku 1 prijmú členské štáty opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok. To si môže vyžadovať odklon určitých prúdov odpadov od hierarchie, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takýmto odpadom.

Členské štáty zohľadnia všeobecné zásady ochrany životného prostredia, ako sú zásada predbežnej opatrnosti a zásada trvalej udržateľnosti, technickú uskutočniteľnosť a ekonomickú životaschopnosť, ochranu zdrojov, ako aj celkové vplyvy na životné prostredie a ľudské zdravie a hospodárske a sociálne vplyvy v súlade s článkami 1 a 10.

Článok 12

Náklady

1. V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“, znáša náklady na nakladanie s odpadom pôvodca odpadu alebo súčasní alebo predchádzajúci držitelia odpadu.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že náklady na nakladanie s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku sa môžu na nákladoch podieľať.

KAPITOLA III

Nakladanie s odpadom

Článok 13

Zodpovednosť za nakladanie s odpadom

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že každý pôvodný pôvodca odpadu alebo iný držiteľ odpadu vykoná spracovanie odpadu sám, alebo prenechá spracovanie obchodníkovi alebo zariadeniu alebo podniku, ktorí vykonávajú činnosti spracovania odpadu, alebo zabezpečí, aby spracovanie zariadilo verejné alebo súkromné zariadenie na zber odpadu v súlade s článkami 10 a 11.

2. Ak sa odpad prepravuje od pôvodného pôvodcu alebo držiteľa k jednej z fyzických alebo právnických osôb uvedených v odseku 1 na predbežné spracovanie, všeobecne platí, že zodpovednosti za úplné vykonanie činnosti zhodnocovania alebo zneškodňovania sa nie je možné zbaviť.

Bez toho, aby bolo dotknuté nariadenie (ES) č. 1013/2006, členské štáty môžu upresniť podmienky týkajúce sa zodpovednosti a rozhodnúť o tom, v akých prípadoch si pôvodný pôvodca ponecháva zodpovednosť za celý spracovateľský reťazec alebo v akých prípadoch môže pôvodca a držiteľ znášať zodpovednosť spoločne so subjektmi spracovateľského reťazca alebo ju na nich preniesť.

3. Členské štáty môžu v súlade s článkom 7 rozhodnúť, že zodpovednosť za zabezpečenie nakladania s odpadom čiastočne alebo úplne znáša výrobca výrobku, z ktorého odpad vznikol, a že distribútori takéhoto výrobku môžu túto zodpovednosť znášať spolu s ním.

4. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že na ich území zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, odovzdávajú zozbieraný a prepravovaný odpad do príslušných zariadení na spracovanie odpadu, ktoré spĺňajú povinnosti ustanovené v článku 10.

Článok 14

Zásada sebestačnosti a zásada blízkosti

1. Členské štáty prijmú, ak je to potrebné alebo vhodné, v spolupráci s inými členskými štátmi príslušné opatrenia na vytvorenie integrovanej a primeranej siete zariadení na zneškodňovanie odpadu a zariadení na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu zozbieraného zo súkromných domácností vrátane prípadov, keď sa tento zber vzťahuje aj na takýto odpad od iných pôvodcov, pričom sa zohľadňujú najlepšie dostupné techniky.

Odchylne od nariadenia (ES) č. 1013/2006 môžu členské štáty s cieľom chrániť svoju sieť obmedziť prichádzajúce zásielky odpadu určené pre spaľovne, ktoré sú označené ako zhodnocovacie zariadenia, ak sa zistilo, že v dôsledku takýchto zásielok by sa musel vnútroštátny odpad zneškodňovať alebo, že by sa musel odpad spracovať spôsobom, ktorý nie je v súlade s ich programami odpadového hospodárstva. Členské štáty oznámia takéto rozhodnutie Komisii. Členské štáty môžu tiež obmedziť odchádzajúce zásielky odpadu z environmentálnych dôvodov, ako to ustanovuje nariadenie (ES) č. 1013/2006.

2. Sieť sa navrhne tak, aby umožnila Spoločenstvu ako celku stať sa sebestačným pri zneškodňovaní odpadu, ako aj pri zhodnocovaní odpadu uvedeného v odseku 1, a aby sa členským štátom umožnilo približovať sa k tomuto cieľu individuálne, pričom sa zohľadnia zemepisné okolnosti alebo potreba špecializovaných zariadení pre určité druhy odpadu.

3. Sieť umožní, aby sa odpad zneškodňoval alebo aby sa odpad uvedený v odseku 1 zhodnocoval v niektorom z najbližších vhodných zariadení najvhodnejšími metódami a technológiami, aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany životného prostredia a verejného zdravia.

4. Zásady blízkosti a sebestačnosti neznamenajú, že každý členský štát má mať na svojom území úplnú škálu zariadení na konečné zhodnocovanie.

Článok 15

Zákaz zmiešavania nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nebezpečný odpad nezmiešaval s inými kategóriami nebezpečného odpadu, ani s iným odpadom, látkami alebo materiálmi. Zmiešavanie zahŕňa riedenie nebezpečných látok.

2. Odchylne od odseku 1 môžu členské štáty povoliť zmiešavanie pod podmienkou, že:

a) činnosť zmiešavania vykonáva zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie v súlade s článkom 20;

b) sú dodržané podmienky ustanovené v článku 10 a nepriaznivý vplyv nakladania s odpadom na ľudské zdravie a životné prostredie sa nezvyšuje; a

c) činnosť zmiešavania je v súlade s najlepšími dostupnými technikami.

3. Ak v rozpore s odsekom 1 došlo k zmiešaniu nebezpečného odpadu, musí sa uskutočniť triedenie, ktoré podlieha podmienkam technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti, ak je to možné a potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 10.

Článok 16

Označovanie nebezpečného odpadu

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa v priebehu zberu, prepravy a dočasného uskladnenia nebezpečný odpad balil a označoval v súlade s platnými medzinárodnými normami a normami Spoločenstva.

2. Vždy, keď sa nebezpečný odpad prepravuje v rámci členského štátu, musí ho sprevádzať identifikačný doklad, ktorý môže byť v elektronickej podobe, a ktorý obsahuje príslušné údaje uvedené v prílohe IB k nariadeniu (ES) č. 1013/2006.

Článok 17

Nebezpečný odpad z domácností

Články 15, 16 a 32 sa neuplatňujú na zmesový odpad, ktorý vznikol v domácnostiach.

Články 16 a 32 sa neuplatňujú na separované zložky nebezpečného odpadu, ktorý vznikol v domácnostiach, pokiaľ ich na zber, zneškodňovanie alebo zhodnocovanie prijme zariadenie alebo podnik, ktorý získal povolenie alebo bol zaregistrovaný v súlade s článkami 20 alebo 23.

Článok 18

Odpadové oleje

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti týkajúce sa nakladania s nebezpečným odpadom ustanovené v článkoch 15 a 16, členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa:

a) odpadové oleje zbierali oddelene, ak je to technicky uskutočniteľné;

b) odpadové oleje spracúvali v súlade s článkami 10 a 11;

c) ak je to technicky uskutočniteľné a ekonomicky životaschopné, odpadové oleje s rozličnými vlastnosťami nezmiešavali a aby sa odpadové oleje nezmiešavali s inými druhmi odpadu alebo látkami, ak takéto zmiešavanie bráni ich spracovaniu.

2. Na účely separovaného zberu odpadových olejov a ich správneho spracovania môžu členské štáty podľa svojich vnútroštátnych podmienok uplatňovať dodatočné opatrenia ako napr. technické požiadavky, zodpovednosť výrobcu, ekonomické nástroje alebo dobrovoľné dohody.

3. Ak odpadové oleje podľa vnútroštátnych právnych predpisov podliehajú požiadavkám na regeneráciu, členské štáty môžu stanoviť, že ak je to technicky uskutočniteľné, takéto odpadové oleje sa musia regenerovať, a ak sa uplatňujú články 11 alebo 12 nariadenia (ES) č. 1013/2006, obmedziť cezhraničné zásielky odpadových olejov zo svojho územia do spaľovní alebo zariadení na spoluspaľovanie odpadu, aby sa uprednostnila regenerácia odpadových olejov.

Článok 19

Biologický odpad

Členské štáty, ak je to vhodné, v súlade s článkami 10 a 11 prijmú opatrenia, aby podporili:

a) separovaný zber biologického odpadu;

b) spracovanie biologického odpadu takým spôsobom, ktorý spĺňa vysokú úroveň ochrany životného prostredia;

c) použitie environmentálne bezpečných materiálov vytvorených z biologického odpadu.

Komisia posúdi nakladanie s biologickým odpadom, aby v prípade potreby predložila návrh.

KAPITOLA IV

Povolenia a registrácie

Článok 20

Vydávanie povolení

1. Členské štáty vyžadujú od každého zariadenia alebo podniku, ktorý má v úmysle vykonávať spracovanie odpadu, aby získal od príslušného orgánu povolenie.

V takýchto povoleniach sa uvádzajú aspoň:

a) druhy a množstvá odpadu, ktorý možno spracovať;

b) pre každý druh povolenej činnosti technické a akékoľvek iné požiadavky týkajúce sa dotknutého miesta;

c) bezpečnostné opatrenia a opatrenia predbežnej opatrnosti, ktoré sa majú prijať;

d) metódu, ktorá sa má použiť pri každom druhu činnosti;

e) podľa potreby takéto činnosti monitorovania a kontroly;

f) podľa potreby ustanovenia o skončení prevádzky a starostlivosti po skončení prevádzky.

2. Povolenia sa môžu udeľovať na určité obdobie a môžu sa obnovovať.

3. Ak sa príslušný orgán domnieva, že plánovaná metóda spracovania je z hľadiska ochrany životného prostredia neprijateľná, najmä ak metóda nie je v súlade s článkom 10, odmietne vydať povolenie.

4. Podmienkou akéhokoľvek povolenia vzťahujúceho sa na spaľovanie alebo spoluspaľovanie s energetickým zhodnocovaním je, aby toto energetické zhodnocovanie bolo vysoko energeticky účinné.

5. Pod podmienkou splnenia požiadaviek tohto článku možno každé povolenie vydané podľa iných vnútroštátnych predpisov alebo predpisov Spoločenstva spájať s povolením vyžadovaným v súlade s odsekom 1 do jedného povolenia, ak takýto formát odstráni zbytočnú duplicitu informácií a opakovanie práce prevádzkovateľa alebo príslušného orgánu.

Článok 21

Výnimky z požiadavky získať povolenie

Členské štáty môžu od požiadavky ustanovenej v článku 20 ods. 1 oslobodiť zariadenia alebo podniky pri týchto činnostiach:

a) zneškodňovanie vlastného odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na mieste vzniku; alebo

b) zhodnocovanie odpadu.

Článok 22

Podmienky udeľovania výnimiek

1. Ak členský štát chce udeliť výnimky, ako sa ustanovuje v článku 21, ustanoví pre každý druh činnosti všeobecné pravidlá upresňujúce druhy a množstvá odpadu, na ktoré sa výnimka môže vzťahovať, a metódu spracovania, ktorá sa má použiť.

Tieto pravidlá sa navrhnú tak, aby zabezpečili spracovanie odpadu v súlade s článkom 10. V prípade činností zneškodňovania uvedených v článku 21 písm. a) by tieto pravidlá mali zohľadniť najlepšie dostupné techniky.

2. Okrem všeobecných pravidiel ustanovených v odseku 1 členské štáty ustanovia osobitné podmienky udeľovania výnimiek týkajúcich sa nebezpečného odpadu vrátane druhov činnosti, ako aj iné požiadavky potrebné na vykonávanie rozličných foriem zhodnocovania a v príslušných prípadoch i limitné hodnoty pre obsah nebezpečných látok v odpade, ako aj hodnoty emisných limitov.

3. Členské štáty informujú Komisiu o všeobecných pravidlách ustanovených podľa odsekov 1 a 2.

Článok 23

Registrácia

Členské štáty zabezpečia, aby príslušný orgán viedol register nasledujúcich subjektov v prípade, že nepodliehajú požiadavkám na získanie povolenia:

a) zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti;

b) obchodníci alebo sprostredkovatelia; a

c) zariadenia alebo podniky, ktorým sa udelili výnimky z požiadavky získať povolenie podľa článku 21.

Článok 24

Minimálne normy

1. Minimálne technické normy pre činnosti spracovania, ktoré vyžadujú povolenie podľa článku 20, sa môžu prijať, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany ľudského zdravia a životného prostredia. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

2. Takéto minimálne normy sa vzťahujú len na tie činnosti spracovania odpadu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 96/61/ES alebo nie sú vhodné na to, aby sa na ne uvedená smernica vzťahovala.

3. Takéto minimálne normy:

a) sú zamerané na hlavné významné environmentálne vplyvy činnosti spracovania odpadu;

b) zabezpečujú, že sa odpad spracúva v súlade s článkom 10;

c) zohľadňujú najlepšie dostupné techniky; a

d) zahŕňajú prípadne prvky týkajúce sa požiadaviek na kvalitu spracovania a procesných požiadaviek.

4. Minimálne normy pre činnosti, pre ktoré je potrebná registrácia podľa článku 23 písm. a) a b) sa prijmú vtedy, ak existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany ľudského zdravia a životného prostredia alebo pri predchádzaní narušeniu vnútorného trhu, vrátane prvkov týkajúcich sa technickej spôsobilosti zariadení na zber, prepravcov, obchodníkov alebo sprostredkovateľov.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

KAPITOLA V

Programy

Článok 25

Programy odpadového hospodárstva

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány vypracovali v súlade s článkami 1, 10, 11 a 14 jeden alebo viac programov odpadového hospodárstva.

Tieto programy sa samotné alebo v kombinácii vzťahujú na celé geografické územie daného členského štátu.

2. Programy odpadového hospodárstva uvádzajú analýzu súčasného stavu odpadového hospodárstva v danej geografickej oblasti, ako aj opatrenia, ktoré sa majú prijať na zlepšenie environmentálne vhodnej prípravy na opätovné použitie, recykláciu, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu, a hodnotenie, ako bude program podporovať vykonávanie cieľov a ustanovení tejto smernice.

3. Programy odpadového hospodárstva obsahujú v príslušnej miere a s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa program vzťahuje, aspoň tieto informácie:

a) druh, množstvo a zdroj odpadu vzniknutého na danom území, odpad, ktorý sa pravdepodobne vyvezie alebo dovezie na územie štátu, a hodnotenie vývoja prúdov odpadov v budúcnosti;

b) existujúce systémy zberu odpadu a hlavné zariadenia na zneškodňovanie a zhodnocovanie odpadu vrátane akýchkoľvek osobitných opatrení pre odpadové oleje, nebezpečný odpad alebo prúdy odpadov, ktoré upravujú osobitné právne predpisy Spoločenstva;

c) posúdenie potreby nových systémov zberu, uzatvorenia existujúcich odpadových zariadení, dodatočnej infraštruktúry odpadových zariadení v súlade s článkom 14 a v prípade potreby súvisiacich investícií;

d) v prípade potreby dostatočné informácie o lokalizačných kritériách pre určenie miesta a o kapacite budúcich zariadení na zneškodňovanie odpadu alebo hlavných zariadení na zhodnocovanie odpadu;

e) všeobecné politiky odpadového hospodárstva vrátane plánovaných technológií a metód nakladania s odpadom alebo politiky pre konkrétne problémy riadenia súvisiace s odpadom.

4. Program odpadového hospodárstva môže s ohľadom na geografickú úroveň a rozsah oblasti, na ktorú sa program vzťahuje, obsahovať tieto informácie:

a) organizačné aspekty týkajúce sa nakladania s odpadom vrátane opisu prideľovania zodpovedností verejným a súkromným subjektom, ktoré nakladajú s odpadom;

b) vyhodnotenie užitočnosti a vhodnosti využívania ekonomických a iných nástrojov pri riešení rôznych problémov spojených s odpadom, pričom sa zohľadní potreba zachovať hladké fungovanie vnútorného trhu;

c) využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na širokú verejnosť alebo na konkrétnu skupinu spotrebiteľov;

d) miesta s históriou zneškodňovania kontaminovaného odpadu a opatrenia na ich rekultiváciu.

5. Programy odpadového hospodárstva musia byť v súlade s požiadavkami odpadového programovania ustanovenými v článku 14 smernice 94/62/ES a stratégiou na vykonávanie znižovania množstva biologicky rozložiteľného odpadu, ktoré sa dostáva na skládky, uvedenou v článku 5 smernice 1999/31/ES.

Článok 26

Programy predchádzania vzniku odpadu

1. Členské štáty vypracujú v súlade s článkami 1 a 11 programy predchádzania vzniku odpadu najneskôr do … (*).

Takéto programy sa začlenia do programov odpadového hospodárstva ustanovených v článku 25 alebo prípadne do iných programov environmentálnych politík, alebo budú fungovať ako samostatné programy. Ak sa takýto program začlení do programu odpadového hospodárstva alebo do iných programov, opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa zreteľne identifikujú.

2. V programoch ustanovených v odseku 1 sa stanovia ciele predchádzania vzniku odpadu. Členské štáty opíšu platné opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu a vyhodnotia užitočnosť príkladov opatrení uvedených v prílohe IV alebo iných príslušných opatrení.

Zámerom takýchto cieľov a opatrení je prerušiť spojenie medzi hospodárskym rastom a environmentálnymi vplyvmi spojenými so vznikom odpadu.

3. Členské štáty určia vhodné špecifické kvalitatívne alebo kvantitatívne referenčné hodnoty pre opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu, ktoré sa prijali na účely monitorovania a posudzovania pokroku dosiahnutého v súvislosti s týmito opatreniami, a na ten istý účel môžu určiť konkrétne kvalitatívne alebo kvantitatívne ciele a ukazovatele, iné ako sú uvedené v odseku 4.

4. Ukazovatele pre opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu sa môžu prijať v súlade s postupom uvedeným v článku 36 ods. 3.

5. Komisia vypracuje usmernenia na pomoc členským štátom pri príprave programov.

Článok 27

Hodnotenie a preskúmanie programov

Členské štáty zabezpečia, aby sa ich programy odpadového hospodárstva a programy predchádzania vzniku odpadu hodnotili aspoň každých šesť rokov a v prípade potreby sa revidovali.

Článok 28

Účasť verejnosti

Členské štáty zabezpečia, aby príslušné zainteresované subjekty, orgány a široká verejnosť mali v súlade so smernicou 2003/35/ES alebo prípadne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie [1] príležitosť zúčastniť sa na vypracovaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu a mali k nim po ich vypracovaní prístup. Tieto programy umiestnia na verejne prístupnú internetovú stránku.

(*) Piatim rokom odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

[1] Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

Článok 29

Spolupráca

Členské štáty pri vypracovávaní programov odpadového hospodárstva a programov predchádzania vzniku odpadu v súlade s článkami 25 a 26 primerane spolupracujú s inými dotknutými členskými štátmi a Komisiou.

Článok 30

Informácie predkladané Komisii

1. Členské štáty informujú Komisiu o programoch odpadového hospodárstva a programoch predchádzania vzniku odpadu uvedených v článkoch 25 a 26 po ich prijatí a o akýchkoľvek podstatných revíziách týchto programov.

2. Formát na oznamovanie informácií o prijímaní a podstatných revíziách týchto programov sa prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 36 ods. 3.

KAPITOLA VI

Kontroly a záznamy

Článok 31

Kontroly

1. Zariadenia alebo podniky, ktoré vykonávajú činnosti spracovania odpadu, zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti, sprostredkovatelia a obchodníci a zariadenia alebo podniky, ktoré vytvárajú nebezpečný odpad, sa podrobujú primeraným pravidelným kontrolám vykonávaným príslušnými orgánmi.

2. Kontroly týkajúce sa činností zberu a prepravy sa vzťahujú na pôvod, povahu, množstvo a miesto určenia zozbieraného a prepravovaného odpadu.

3. Členské štáty môžu zohľadniť registrácie získané v rámci systému Spoločenstva pre ekologické riadenie a audit (EMAS) najmä v súvislosti s frekvenciou a náročnosťou kontrol.

Článok 32

Vedenie záznamov

1. Zariadenia alebo podniky uvedené v článku 20 ods. 1, pôvodcovia nebezpečného odpadu a zariadenia a podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú nebezpečný odpad v rámci náplne svojej profesionálnej činnosti alebo ktoré pôsobia ako obchodníci s nebezpečným odpadom alebo jeho sprostredkovatelia, vedú záznamy o množstve, povahe a pôvode odpadu a prípadne mieste určenia, frekvencii zberu, spôsobe prepravy a metóde spracovania, ktorá sa plánuje použiť v súvislosti s týmto odpadom, a na požiadanie tieto informácie sprístupnia príslušným orgánom.

2. V prípade nebezpečného odpadu sa tieto záznamy uchovávajú aspoň tri roky, s výnimkou prípadu zariadení a podnikov prepravujúcich nebezpečný odpad, ktoré musia takéto záznamy uchovávať aspoň 12 mesiacov.

Dôkazový materiál o nakladaní s odpadom sa na požiadanie predloží príslušným orgánom alebo predchádzajúcemu držiteľovi.

3. Členské štáty môžu vyžadovať dodržiavanie odsekov 1 a 2 od pôvodcov odpadu, ktorý nie je nebezpečný.

Článok 33

Vynucovanie dodržiavania povinností a sankcie

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zakázali opustenie odpadu, neriadené skládkovanie odpadu alebo nekontrolované nakladanie s ním.

2. Členské štáty ustanovia sankcie uplatniteľné v prípade porušenia ustanovení tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na ich vykonanie. Sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

KAPITOLA VII

Záverečné ustanovenia

Článok 34

Podávanie správ a preskúmanie

1. Členské štáty každé tri roky informujú Komisiu o vykonávaní tejto smernice prostredníctvom predloženia sektorovej správy v elektronickej forme. Táto správa obsahuje aj informácie o nakladaní s odpadovými olejmi a o pokroku dosiahnutom pri vykonávaní programov predchádzania vzniku odpadu.

Správa sa vypracuje na základe dotazníku alebo návodu vypracovaného Komisiou v súlade s postupom uvedeným v článku 6 smernice Rady 91/692/EHS z 23. decembra 1991, ktorá štandardizuje a racionalizuje správy o vykonávaní určitých smerníc, ktoré súvisia so životným prostredím ([1]). Správa sa predloží Komisii do deviatich mesiacov od uplynutia trojročného obdobia, na ktoré sa vzťahuje.

2. Komisia zašle dotazník alebo návod členským štátom šesť mesiacov pred začiatkom obdobia, na ktoré sa sektorová správa vzťahuje.

3. Komisia do deviatich mesiacov od doručenia sektorových správ členských štátov podľa odseku 1 uverejní správu o vykonávaní tejto smernice.

([1]) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1882/2003.

4. V prvej správe, ktorá sa vypracuje do … (*), Komisia preskúma vykonávanie tejto smernice a v prípade potreby predloží návrh na jej revíziu. Táto správa tiež posúdi existujúce programy predchádzania vzniku odpadu, ciele a ukazovatele členských štátov na základe informácií predložených podľa článku 30 a preskúma možnosť stanoviť programy, ciele a ukazovatele na úrovni Spoločenstva.

Článok 35

Výklad a prispôsobenie sa technickému pokroku

1. Komisia môže vypracovať usmernenia pre výklad vymedzení pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie v článku 3 bode 14 a 18.

V prípade potreby sa upresní používanie vzorca pre spaľovne uvedeného v prílohe II bode R 1. Je možné zohľadniť miestne klimatické podmienky, ako napr. tuhosť zimy a potrebu kúrenia, pokiaľ ovplyvňujú množstvá energie, ktoré možno technicky využiť alebo vyrobiť vo forme elektrickej energie, kúrenia, chladenia alebo spracovania pary. Môžu sa zohľadniť aj miestne podmienky najvzdialenejších regiónov uznaných v článku 299 ods. 2 štvrtý pododsek zmluvy a území uvedených v článku 25 Aktu o pristúpení z roku 1985. Toto opatrenie zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

2. Prílohy sa môžu meniť a dopĺňať vzhľadom na vedecko-technický pokrok. Tieto opatrenia zamerané na zmenu a doplnenie nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 36 ods. 2.

Článok 36

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota stanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 37

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do … (**).

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 38

Zrušenie

Smernice 75/439/EHS, 91/689/EHS a 2006/12/ES sa týmto zrušujú s účinnosťou od … (***).

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

Článok 39

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 40

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V …

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*

(*) Šesť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

(**) 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

(***) 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

PRÍLOHA I

Činnosti zneškodňovania

D 1 Uloženie na alebo do pôdy (napr. skládka atď.)

D 2 Úprava pôdnymi procesmi (napr. biodegradácia tekutých alebo kalových odpadov v pôde, atď.)

D 3 Hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpateľných odpadov do vrtov, soľných baní alebo prirodzených úložíšť atď.)

D 4 Ukladanie do povrchových nádrží (napr. umiestnenie tekutých alebo kalových odpadov do jám alebo odkalíšť atď.)

D 5 Špeciálne vybudované skládky (napr. umiestnenie do susediacich oddelených buniek, ktoré sú zakryté a izolované jedna od druhej a od životného prostredia, atď.)

D 6 Vypustenie do vodných tokov a jazier okrem morí a oceánov

D 7 Vypustenie do morí a oceánov, vrátane uloženia na morské dno

D 8 Biologická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12

D 9 Fyzikálno-chemická úprava, nešpecifikovaná na inom mieste tejto prílohy, ktorej výsledkom sú konečné zlúčeniny alebo zmesi, ktoré sú uložené ktorýmkoľvek zo spôsobov uvedených pod označením D 1 až D 12 (napr. odparenie, sušenie, praženie, atď.)

D 10 Spaľovanie na zemi

D 11 Spaľovanie na mori (*)

D 12 Trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach, atď.)

D 13 Zmiešanie alebo miešanie pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 12 (**)

D 14 Uloženie do ďalších obalov pred zneškodnením pomocou niektorého zo spôsobov D 1 až D 13

D 15 Skladovanie, až kým sa nerozhodne o niektorom zo spôsobov zneškodnenia uvedených v bodoch D 1 až D 14 (okrem dočasného uskladnenia na mieste vzniku, pokiaľ sa nerozhodne o zbere) (***)

(*) Táto činnosť je zakázaná právnymi predpismi EÚ a medzinárodnými dohovormi.

(**) Ak sa nehodí iný D–kód, môže to zahŕňať predbežné činnosti pred zneškodnením vrátane predbežnej úpravy, ako je okrem iného napr. triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie alebo separovanie pred akoukoľvek činnosťou označenou D1 až D12.

(***) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

PRÍLOHA II

Činnosti zhodnocovania

R 1 Využitie najmä ako palivo alebo na získavanie energie iným spôsobom (*)

R 2 Spätné získavanie/regenerácia rozpúšťadiel

R 3 Recyklácia/spracovanie organických látok, ktoré nie sú používané ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov) (**)

R 4 Recyklácia/spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín

R 5 Recyklácia/spätné získavanie ostatných anorganických látok (***)

R 6 Regenerácia kyselín alebo zásad

R 7 Spätné získavanie komponentov používaných pri odstraňovaní znečistenia

R 8 Spätné získavanie komponentov z katalyzátorov

R 9 Prečisťovanie oleja alebo jeho iné opätovné použitie

R 10 Úprava pôdy na účel využitia v poľnohospodárstve alebo zlepšenia životného prostredia

R 11 Využitie odpadov vzniknutých pri činnostiach uvedených v bodoch R 1 až R 10

R 12 Úprava odpadov, ktoré sú zhodnocované spôsobmi uvedenými v bodoch R 1 až R 11 (****)

R 13 Skladovanie odpadov pred použitím niektorej z činností uvedených v bodoch R 1 až R 12 (okrem dočasného uskladnenia pred zberom na mieste vzniku) (*****)

(*) Patria sem zariadenia na spaľovanie, ktoré sú určené na spracovanie tuhého komunálneho odpadu, iba vtedy, ak je ich energetická účinnosť rovná alebo vyššia ako:
— 0,60 v prípade zariadení, ktoré boli v prevádzke a mali povolenie v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva pred 1. januárom 2009,
— 0,65 v prípade zariadení, ktoré dostali povolenie po 31. decembri 2008,
pričom sa použije tento vzorec:
Energetická účinnosť = (Ep – (Ef + Ei))/(0,97 × (Ew + Ef))
kde:
Ep je ročné množstvo energie vyrobenej ako teplo alebo elektrina. Vypočíta sa tak, že energia vo forme elektriny sa vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené na komerčné účely sa vynásobí hodnotou 1,1 (GJ/rok);
Ef je ročný energetický vstup do systému z palív prispievajúcich k výrobe pary (GJ/rok);
Ew je ročné množstvo energie obsiahnuté v spracovanom odpade, ktoré sa vypočítava z nižšej čistej výhrevnosti odpadu (GJ/rok);
Ei je ročné množstvo dovezenej energie okrem Ew a Ef (GJ/rok);
0,97 je koeficient zohľadňujúci energetické straty v dôsledku popola zo spaľovania odpadu a sálania.
Tento vzorec sa uplatňuje v súlade s referenčným dokumentom o najlepších dostupných technikách spaľovania odpadu.

(**) Patrí sem splyňovanie a pyrolýza využívajúca zložky ako chemické látky.

(***) Patrí sem čistenie pôdy, ktorého výsledkom je jej obnova, a recyklácia anorganických stavebných materiálov.

(****) Ak neexistuje iný vhodný R–kód, môžu sem patriť predbežné činnosti pred zhodnocovaním vrátane predbežnej úpravy, okrem iného napr. rozoberanie, triedenie, drvenie, stláčanie, peletizácia, sušenie, šrotovanie, kondicionovanie, opätovné balenie, separovanie, miešanie a zmiešavanie pred podrobením sa ktorejkoľvek z činností R 1 až R 11.

(*****) Dočasné uskladnenie je dočasné uloženie podľa článku 3 bod 10.

PRÍLOHA III

Vlastnosti odpadu, pre ktoré sa odpad považuje za nebezpečný

H 1 „Výbušné“: látky a prípravky, ktoré môžu účinkom plameňa explodovať alebo ktoré sú citlivejšie na náraz či trenie ako dinitrobenzén.

H 2 „Oxidujúce“: látky a prípravky, ktoré sa v styku s inými, najmä horľavými, prejavujú silnou exotermickou reakciou.

H 3-A „Vysoko horľavé“:

— kvapalné látky a prípravky, ktorých teplota vzplanutia je nižšia ako 21 °C (vrátane mimoriadne horľavých kvapalín), alebo

— látky a prípravky, ktoré sa môžu zohriať a v konečnom dôsledku vznietiť pri styku so vzduchom pri teplote okolitého prostredia bez akéhokoľvek pôsobenia energie, alebo

— tuhé látky a prípravky, ktoré sa môžu ľahko vznietiť už po krátkom styku so zdrojom vznietenia a ktoré horia alebo sa spaľujú aj po odstránení zdroja vznietenia, alebo

— plynné látky a prípravky, ktoré sú horľavé na vzduchu pri normálnom atmosferickom tlaku, alebo

— látky a prípravky, ktoré pri styku s vodou alebo vlhkým vzduchom uvoľňujú vysoko horľavé plyny v nebezpečných množstvách.

H 3-B „Horľavé“: kvapalné látky a prípravky, ktorých teplota vzplanutia sa rovná alebo je vyššia ako 21 °C, ale nižšia ako alebo sa rovná 55 °C.

H 4 „Dráždivé“: neleptavé látky a prípravky, ktoré pri bezprostrednom dlhotrvajúcom alebo opakovanom styku s pokožkou alebo sliznicou môžu spôsobiť zápalovú reakciu.

H 5 „Škodlivé“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť ohrozenie zdravia s čiastočnými následkami.

H 6 „Jedovaté“: látky a prípravky (vrátane veľmi jedovatých), ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť závažné akútne či chronické ohrozenie zdravia alebo smrť.

H 7 „Karcinogénne“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu spôsobiť rakovinu alebo zvýšiť riziko jej výskytu.

H 8 „Leptavé“: látky a prípravky, ktoré môžu pri styku so živým tkanivom spôsobiť jeho rozrušenie.

H 9 „Infekčnér“: látky a prípravky, ktoré obsahujú životaschopné mikroorganizmy alebo toxíny nimi produkované, o ktorých je známe, alebo je odôvodnené podozrenie, že spôsobujú ochorenia človeka alebo iných živých organizmov.

H 10 „Toxické pre reprodukciu“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu vyvolať nededičné vrodené znetvorenia, alebo zvýšiť riziko ich výskytu.

H 11 „Mutagénne“: látky a prípravky, ktoré po vdýchnutí, požití alebo prieniku pokožkou môžu vyvolať dedičné genetické defekty, alebo zvýšiť riziko ich výskytu.

H 12 Odpad, ktorý pri styku s vodou, vzduchom alebo kyselinou uvoľňuje toxické alebo veľmi toxické plyny.

H 13 (*) „Senzibilizujúce“: látky a prípravky, ktoré môžu pri vdýchnutí alebo prieniku pokožkou spôsobiť precitlivenosť tak, že po opakovanom vystavení tejto látke alebo prípravku vznikajú charakteristické nepriaznivé účinky.

H 14 „Ekotoxický“: odpad, ktorý predstavuje alebo môže predstavovať okamžité alebo oneskorené riziká pre jednu alebo viac zložiek životného prostredia.

H 15 Odpad, z ktorého sa po zneškodnení akýmkoľvek spôsobom môže uvoľňovať iná látka, napr. výluh, ktorá má niektorú z vlastností uvedených vyššie.

(*) Ak sú dostupné testovacie metódy.

Poznámky

1. Nebezpečné vlastnosti „toxické“ (a „veľmi toxické“), „škodlivé“, „leptavé“, „dráždivé“, „karcinogénne“, „toxické pre reprodukciu“, „mutagénne“ a „ekotoxické“ sa priraďujú na základe kritérií ustanovených v prílohe VI k smernici Rady 67/548/EHS z 27. júna 1967 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa klasifikácie, balenia a označovania nebezpečných látok ([1]).

2. V príslušných prípadoch sa uplatňujú limitné hodnoty uvedené v prílohách II a III smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/45/ES z 31. mája 1999 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o klasifikácii, balení a označovaní nebezpečných prípravkov ([2]).

Testovacie metódy

Metódy, ktoré sa majú používať, sú opísané v prílohe V k smernici 67/548/EHS a v iných príslušných dokumentoch Európskeho výboru pre normalizáciu.

([1]) Ú. v. ES 196, 16.8.1967, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 2006/102/ES (Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 241).
([2]) Ú. v. ES L 200, 30.7.1999, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 396, 30.12.2006, s. 1. Opravené znenie v Ú. v. EÚ L 136, 29.5.2007, s. 3).

PRÍLOHA IV

Príklady opatrení na predchádzanie vzniku odpadu uvedené v článku 26

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť rámcové podmienky týkajúce sa vzniku odpadu

1. Používanie plánovacích opatrení alebo iných hospodárskych nástrojov podporujúcich efektívne využívanie zdrojov.
2. Podpora výskumu a vývoja v oblasti dosahovania čistejších výrobkov a technológií a výrobkov a technológií, z ktorých je menej odpadu, a šírenie a používanie výsledkov takéhoto výskumu a vývoja.
3. Vývoj účinných a zmysluplných ukazovateľov environmentálnych tlakov spojených so vznikom odpadu, ktoré majú prispieť k predchádzaniu vzniku odpadu na všetkých úrovniach, od porovnávania výrobkov na úrovni Spoločenstva cez činnosť miestnych orgánov až po vnútroštátne opatrenia.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium navrhovania a výroby a distribúcie

4. Podpora ekodizajnu (systematické začleňovanie environmentálnych aspektov do navrhovania výrobkov s cieľom zlepšiť environmentálny výkon výrobku počas jeho celého životného cyklu).
5. Poskytovanie informácií o technikách predchádzania vzniku odpadu s cieľom umožniť priemyslu používanie najlepších dostupných techník.
6. Organizovanie školení príslušných orgánov o začlenení požiadaviek súvisiacich s predchádzaním vzniku odpadu do povolení podľa tejto smernice a smernice 96/61/ES.
7. Začlenenie opatrení na predchádzanie vzniku odpadu v zariadeniach, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice 96/61/ES. V prípade potreby by takéto opatrenia mohli zahŕňať posudzovania alebo programy predchádzania vzniku odpadu.
8. Využitie kampaní na zvyšovanie povedomia alebo poskytovanie finančnej, rozhodovacej alebo inej podpory podnikom. Takéto opatrenia sú pravdepodobne obzvlášť účinné, ak sú zamerané na malé a stredné podniky a sú pre ne upravené, a ak fungujú prostredníctvom zavedených podnikateľských sietí.
9. Využitie dobrovoľných dohôd, spotrebiteľsko-producentských výborov alebo sektorových rokovaní s tým cieľom, aby príslušné podnikateľské alebo priemyselné odvetvia stanovili svoje vlastné programy alebo ciele predchádzania vzniku odpadu alebo aby zlepšili výrobky alebo obaly, ktoré vedú k nadmernému množstvu odpadu.
10. Podpora dôveryhodných systémov environmentálneho riadenia vrátane EMAS a ISO 14001.

Opatrenia, ktoré môžu ovplyvniť štádium spotreby a používania

11. Hospodárske nástroje, ako napríklad stimuly pre čisté nákupy alebo zavedenie povinnej platby pre spotrebiteľov za istú časť alebo prvok obalu, ktorý by sa inak poskytoval zadarmo.
12. Využívanie kampaní na zvyšovanie povedomia a poskytovanie informácií zameraných na širokú verejnosť alebo konkrétnu skupinu spotrebiteľov.
13. Podpora dôveryhodných ekologických značiek.
14. Dohody s priemyslom, ako napríklad využívanie výborov pre výrobky, napr. výbory, ktoré boli zriadené v rámci integrovaných politík pre výrobky, alebo s maloobchodníkmi o dostupnosti informácií o predchádzaní vzniku odpadu a výrobkoch s nižším vplyvom na životné prostredie.
15. V kontexte verejného a podnikového obstarávania integrácia environmentálnych kritérií a kritérií predchádzania vzniku odpadu do výziev na predkladanie ponúk a do zmlúv v súlade s Príručkou o environmentálnom verejnom obstarávaní, ktorú Komisia uverejnila 29. októbra 2004.
16. Podpora opätovného používania a/alebo opráv vhodných vyradených výrobkov alebo ich súčastí, najmä prostredníctvom používania vzdelávacích, hospodárskych, logistických a iných opatrení, ako napr. podpora alebo zriadenie akreditovaných centier a sietí opráv a opätovného používania, a to najmä v husto obývaných oblastiach.

PRÍLOHA V

Tabuľka zhody

Smernica 2006/12/ES	Táto smernica
článok 1 ods. 1 písm. a)	článok 3 bod 1
článok 1 ods. 1 písm. b)	článok 3 bod 5
článok 1 ods. 1 písm. c)	článok 3 bod 6
článok 1 ods. 1 písm. d)	článok 3 bod 9
článok 1 ods. 1 písm. e)	článok 3 bod 18
článok 1 ods. 1 písm. f)	článok 3 bod 14
článok 1 ods. 1 písm. g)	článok 3 bod 10
článok 1 ods. 2	článok 6
článok 2 ods. 1	článok 2 ods. 1
článok 2 ods. 1 písm. a)	článok 2 ods. 1 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b)	článok 2 ods. 2
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (i)	článok 2 ods. 1 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (ii)	článok 2 ods. 2 písm. d)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iii)	článok 2 ods. 1 písm. f) a ods. 2 písm. c)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (iv)	článok 2 ods. 2 písm. a)
článok 2 ods. 1 písm. b) bod (v)	článok 2 ods. 1 písm. e)
článok 2 ods. 2	článok 2 ods. 4
článok 3 ods. 1	článok 11
článok 4 ods.1	článok 10
článok 4 ods. 2	článok 33 ods. 1
článok 5	článok 14
článok 6	–
článok 7	článok 25
článok 8	článok 13
článok 9	článok 20
článok 10	článok 20
článok 11	články 21 a 22
článok 12	článok 23
článok 13	článok 31
článok 14	článok 32
článok 15	článok 12
článok 16	článok 34

Smernica 2006/12/ES	Táto smernica
článok 17	článok 35
článok 18 ods. 1	článok 36 ods. 1
–	článok 36 ods. 2
článok 18 ods. 2	článok 36 ods. 4
článok 18 ods. 3	článok 36 ods. 3
článok 19	článok 37
článok 20	–
článok 21	článok 39
článok 22	článok 40
príloha I	–
príloha IIA	príloha I
príloha IIB	príloha II
Smernica 75/439/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	článok 3 bod 17
článok 2	články 10 a 18
článok 3 ods. 1 a 2	–
článok 3 ods. 3	článok 10
článok 4	článok 10
článok 5 ods. 1	–
článok 5 ods. 2	–
článok 5 ods. 3	–
článok 5 ods. 4	články 23 a 31
článok 6	článok 20
článok 7 písm. a)	článok 10
článok 7 písm. b)	–
článok 8 ods. 1	–
článok 8 ods. 2 písm. a)	–
článok 8 ods. 2 písm. b)	–
článok 8 ods. 3	–
článok 9	–
článok 10 ods. 1	článok 15
článok 10 ods. 2	článok 10
článok 10 ods. 3 a 4	–
článok 10 ods. 5	články 16, 18, 22, 31 a 32

Smernica 75/439/EHS	Táto smernica
článok 11	–
článok 12	článok 32
článok 13 ods. 1	článok 31
článok 13 ods. 2	–
článok 14	–
článok 15	–
článok 16	–
článok 17	–
článok 18	článok 34
článok 19	–
článok 20	–
článok 21	–
článok 22	–
príloha I	–

Smernica 91/689/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1	–
článok 1 ods. 2	–
článok 1 ods. 3	–
článok 1 ods. 4	článok 3 bod 2 a článok 6
článok 1 ods. 5	článok 17
článok 2 ods. 1	článok 20
článok 2 ods. 2 až 4	článok 15
článok 3	články 21, 22 a 23
článok 4 ods. 1	článok 31 ods. 1
článok 4 ods. 2 a 3	článok 32
článok 5 ods. 1	článok 16 ods. 1
článok 5 ods. 2	článok 31 ods. 2
článok 5 ods. 3	článok 16 ods. 2
článok 6	článok 25
článok 7	–
článok 8	–
článok 9	–
článok 10	–

Smernica 91/689/EHS	Táto smernica
článok 11	–
článok 12	–
prílohy I a II	–
príloha III	príloha III

ODÔVODNENÉ STANOVISKO RADY

I. ÚVOD

1. Komisia zaslala Rade 26. decembra 2005 návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o odpadoch ([1]). Návrh sa zakladá na článku 175 ods. 1 zmluvy.

2. Európsky parlament prijal svoje stanovisko v prvom čítaní 13. februára 2007.

   Hospodársky a sociálny výbor zaujal svoje stanovisko 19. júna 2006 a Výbor regiónov 14. júna 2006 ([2]).

3. Dňa 20. decembra 2007 Rada prijala svoju spoločnú pozíciu v súlade s článkom 251 zmluvy.

II. CIELE

Ciele návrhu smernice sú:

— zjednodušiť a zmodernizovať súčasné právne predpisy,

— realizovať ambicióznejšiu a účinnejšiu politiku v oblasti predchádzania vzniku odpadov,

— podporovať opätovné používanie a recykláciu odpadov.

V návrhu smernice sa ustanovuje:

— zavedenie environmentálneho cieľa,

— objasnenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie,

— objasnenie podmienok miešania nebezpečného odpadu,

— zavedenie postupu na upresnenie, kedy odpad prestáva byť odpadom vo vybraných kategóriách odpadov,

— postup na stanovenie minimálnych technických noriem pre niektoré činnosti nakladania s odpadom,

— nová požiadavka na vytvorenie národných programov predchádzania vzniku odpadov.

Návrh je revíziou rámcovej smernice o odpadoch (2006/12/ES). Zahŕňa v sebe ustanovenia smernice o nebezpečnom odpade (91/689/EHS) a osobitnú povinnosť zberu ustanovenú v smernici o odpadových olejoch (75/439/EHS); tieto smernice sa preto zrušia.

III. ANALÝZA SPOLOČNEJ POZÍCIE

1. *Všeobecne*

   Na hlasovaní v pléne 13. februára 2007 prijal Európsky parlament 120 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov (následne sa zlúčili do 104 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov). Spoločná pozícia Rady začleňuje niekoľko z nich úplne, čiastočne alebo v zásade prostredníctvom podobného znenia. Obsahuje predovšetkým zmeny pôvodného návrhu Komisie, ktoré posilnia uplatňovanie hierarchie odpadového hospodárstva, osobitne riešia otázky biologického odpadu a odpadových olejov a uvádzajú koncepciu rozšírenej zodpovednosti pôvodcu, aby sa podporovalo predchádzanie vzniku odpadov a zhodnocovanie. V súvislosti s vymedzením pojmu odpad a ustanoveniami, ktoré sa pôvodne venovali *druhotným produktom*, sa vkladajú ustanovenia s cieľom určiť na jednej strane látky a veci, ktoré sa môžu považovať za *vedľajšie produkty* a nie za odpad, ak spĺňajú špecifické kritériá a opatrenia, a na druhej strane stanoviť určité špecifické odpady, ktoré môžu podľa osobitných podmienok dosiahnuť stav *konca odpadu*, čoho výsledkom budú látky alebo veci, ktoré možno umiestniť na trh v súlade s pravidlami uplatniteľnými na výrobky a látky.

([1]) Ú. v. EÚ C 286 E, 23.11.2006, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ C 229, 22.9.2006, s. 1.

Spoločná pozícia obsahuje tiež ďalšie zmeny, ktoré Európsky parlament nepredvídal a ktoré riešia viaceré obavy vyjadrené členskými štátmi počas rokovaní.

Komisia akceptovala spoločnú pozíciu, na ktorej sa dohodla Rada.

2. *Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy Európskeho parlamentu*

Rada:

a) zaviedla do spoločnej pozície 55 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov úplne, čiastočne alebo v zásade takto:

Odôvodnenia:

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 1 a 4 o cieľoch sa čiastočne prevzali do odôvodnení 1 a 6, predovšetkým v spojení s hierarchiou odpadového hospodárstva a odkazom na zachovanie prírodných zdrojov.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 5 o potrebe vymedziť pojem „opätovného použitia“ sa čiastočne prevzal (odôvodnenia 13 a 16). Spoločná pozícia tiež uvádza vymedzenie ďalšieho pojmu „príprava na opätovné použitie“, aby sa uľahčilo rozlišovanie medzi činnosťami predchádzania vzniku a zhodnocovania, t.j. medzi opätovným používaním výrobkov alebo súčastí, ktoré nie sú odpadom (patria pod pojem „opätovné používanie“ – predchádzanie vzniku odpadu), a opätovným používaním výrobkov alebo súčastí, ktoré sa odpadom stali (patria pod pojem „príprava na opätovné použitie“ – činnosť zhodnocovania).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 6 o potrebe vyjasniť vymedzenia pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie sa čiastočne prevzal v rámci odôvodnenia 17, vrátane odkazu na prínosy činností zhodnocovania pre ľudské zdravie.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 7 o potrebe vyjasniť vymedzenie pojmu odpad čiastočne a v podstate pokrýva odôvodnenie 20 a články 4 a 5 spoločnej pozície.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 8 o zásade znečisťovateľ platí a o zodpovednosti pôvodcu sa prevzal do odôvodnení 24 a 25 spoločnej pozície.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 13 o odpadových olejoch prevzali čiastočne a myšlienkovo odôvodnenie 40 a článok 18. Kým spoločná pozícia uvádza zrušenie smernice 75/439/EHS o odpadových olejoch, článok 18 sa značne rozvinul a predovšetkým umožňuje, aby si členské štáty ponechali regeneráciu ako národnú prioritu.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 168 o právomociach prenesených na Komisiu je čiastočne zahrnutý do odôvodnení 42 a 43, hoci rozsah uplatňovania nového komitologického postupu je v spoločnej pozícii širší.

Články:

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 101-14 o predmete úpravy a hierarchii odpadového hospodárstva je zväčša zahrnutý do článku 1 a článku 11, ktoré sú spojené s odôvodneniami 27 a 28. Spoločná pozícia sa však od tohto pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu čiastočne líši najmä v tom, že sa na postupy, ktoré sa pri určitých prúdoch odpadov odchyľujú od hierarchie, uplatňuje subsidiarita.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 15-134-102-123-126 o vylúčení z rozsahu pôsobnosti smernice čiastočne obsahuje článok 2, pokiaľ ide o nekontaminovanú pôdu a iný prírodne sa vyskytujúci materiál používaný na stavebné účely na mieste, na ktorom sa vykopal, živočíšne vedľajšie produkty (určené na použitie, ktoré sa nepovažuje za činnosti nakladania s odpadom), usadeniny, ktoré nie sú nebezpečné (premiestnené v rámci povrchových vôd), odkazy na ďalšie návrhy Komisie (článok 2 ods. 4), ale nie pokiaľ ide o doplnenie odkazu na splaškové kaly používané v poľnohospodárstve.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 19 dopĺňajúci vymedzenie pojmu „predchádzanie vzniku“ sa prevzal do článku 3 ods. 11; opatrenia, ktoré sa týkajú prevencie rizika počas činností nakladania s odpadom nie sú ako také zahrnuté, keďže by sa vymedzenie tohto pojmu malo týkať iba opatrení, ktoré sa prijmú predtým, ako sa látka, materiál alebo výrobok stanú odpadom.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 20 o vymedzení pojmu „opätovné použitie“ možno v zásade nájsť v článku 3 ods. 12, pokiaľ sa toto vymedzenie jasne týka výrobkov a súčastí, ktoré nie sú odpadom a ktoré sa znova používajú na ten istý účel, na aký boli určené.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 21 o vymedzení pojmu „recyklácia“ sa v podstate prevzal do článku 3 ods. 16.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 23 o vymedzení pojmu „odpadové oleje“ sa v zásade prevzal do článku 3 ods. 3, ktorý sa vzťahuje na všetky priemyselné odpadové oleje a minerálne či syntetické mazacie oleje.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 24 o vymedzení pojmu „spracovanie“ sa začleňuje do článku 3 ods. 13, ktorý sa má vykladať spolu s prílohami I a II o činnostiach zneškodňovania a zhodnocovania. Do týchto príloh sa doplnili vysvetľujúce poznámky, aby sa vyjasnila situácia vzhľadom na dočasné/prípravné činnosti.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 25 o vymedzení pojmu „zneškodňovanie“ preberá v podstatne a čiastočne článok 3 ods. 18. Operatívnejšia časť navrhnutého vymedzenia o potrebe udelenia vysokej priority pri činnostiach zneškodňovania ochrane ľudského zdravia a životného prostredia sa rieši v článku 10 (Ochrana ľudského zdravia a životného prostredia) a v článku 11 (Hierarchia odpadového hospodárstva) spoločnej pozície.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 27, 28, 30, 31 a 34, ktoré navrhujú vymedzenia pojmov „obchodník“, „sprostredkovateľ“, „biologický odpad“, „najlepšie dostupné techniky“ a „regenerácia“ sú začlenené do článku 3 odsekov 7, 8, 4, 19 a 17.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 107-121 o rozlišovaní medzi vedľajšími produktmi a odpadom je čiastočne a v podstate zahrnutý do článku 4 o vedľajších produktoch, ktorý sa vykladá spolu s odôvodnením 20 (prvou zarážkou).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 35 o zodpovednosti pôvodcu sa čiastočne a v podstate prevzal do článku 7 spoločnej pozície, hoci tento článok nie je pre členské štáty záväzný a neposkytuje nadväzujúci postup na jeho vykonávanie. Všeobecné povinnosti podávať správy a nadväzujúce kroky Komisie uvádza článok 34 spoločnej pozície.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 169-36 o zozname odpadov je čiastočne zahrnutý do článku 6, ktorý teraz špecificky odkazuje na rozhodnutie Komisie 2000/532/ES a na regulačný postup s kontrolu v prípade úpravy uvedeného zoznamu. Spoločná pozícia v ostatných oblastiach nesúhlasí s týmto pozmeňujúcim a doplňujúcim návrhom; predovšetkým uvádza, že zoznam by mal byť záväzný iba pokiaľ ide o určovanie nebezpečného odpadu.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 38-108-157-140-141 o zhodnocovaní sa čiastočne prevzal. Konkrétne: odsek 1 je zahrnutý do článku 8 ods. 1 (odkaz na ciele a na hierarchiou odpadového hospodárstva) a do článku 3 ods. 14 o vymedzení pojmu zhodnocovanie; odsek 2 sa do určitej miery prevzal do článku 24 o minimálnych technických normách a špecifikuje, že Komisia môže prijať minimálne technické normy pre činnosti spracovania (zhodnocovanie a zneškodňovanie), keď existujú dôkazy, že by takéto minimálne normy boli prínosom z hľadiska ochrany ľudského zdravia a životného prostredia a ak pri tom zohľadní okrem iného najlepšie dostupné techniky; odsek 2b je čiastočne zahrnutý do prílohy IV o príkladoch opatrení na predchádzanie vzniku odpadov (pre programy predchádzania vzniku odpadov uvedené v článku 26) v súvislosti s hospodárskymi nástrojmi, kritériami obstarávania a akreditovanými sieťami na opätovné používanie a opravy.

Pokiaľ ide o odsek 2d o vysokokvalitnej recyklácii, do článku 8 ods. 2 sa doplnil odkaz na separovaný zber, pričom existujúca povinnosť separovaného zberu nebezpečného odpadu a odpadových olejov sa ponecháva v článkoch 15 až 18. Ostatné časti tohto pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu, najmä tie, kde sa stanovujú ciele pre opätovné použitie a recykláciu na úrovni EÚ, sa neprevzali, pretože sa považujú za nerealistické vzhľadom na existujúce medzery v údajoch a/alebo za predčasné.

Napokon zmeny týkajúce sa zmien a doplnení prílohy II o činnostiach zhodnocovania sa neprevzali, pretože táto príloha (ako aj príloha I) sa nedá jednostranne zmeniť vzhľadom na medzinárodné záväzky EÚ v rámci OECD ([1]) a Bazilejského dohovoru ([2]).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 39-158 o zneškodňovaní čiastočne prevzal článok 9 (odkaz na článok 8 ods. 1), príloha I, kde sa doplnila poznámka, ktorá objasňuje, že činnosť zneškodňovania D11 je zakázaná právnymi predpismi EÚ a medzinárodnými dohovormi, a odôvodnenie 19 o činnosti zneškodňovania D 7, ktorá znamená vypúšťanie do morí a oceánov vrátane ukladania na morské dno.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 40 je čiastočne zahrnutý do článku 10 o ochrane ľudského zdravia a životného prostredia (úvodná veta).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 41 o požiadavkách na zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu a na stav konca odpadu je zahrnutý do článku 24 o minimálnych technických normách (prijme Komisia prostredníctvom výboru), a čiastočne a v zásade do článku 22 ods. 1 o podmienkach pre výnimky (ustanovené členskými štátmi pre operácie zhodnocovania a určité činnosti zneškodňovania odpadu, ktorý nie je nebezpečný, na mieste vzniku), a do článku 5 o stave konca odpadu. Spoločná pozícia však nepreberá pojem „najlepšie dostupné techniky nakladania s odpadom“ a líši sa od pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu vo veci postupu, ktorý sa má použiť (komitológia miesto schvaľovania jednotlivých smerníc).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 43 sa v podstate prevzal do článku 13 ods. 1 o zodpovednosti a ďalšie upresnenia sú uvedené v článku 13 ods. 2 (nový) o zodpovednosti za nakladanie s odpadom v prípade predbežného spracovania.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 44 v podstate prevzal článok 12 o nákladoch.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 45 čiastočne pokrýva článok 5 o konci odpadu v spojení s odôvodnením 20 (druhou zarážkou); tieto naznačujú možné kategórie odpadu, pre ktoré by sa mohli vytvoriť kritériá „konca odpadu“. Ako predtým sa spoločná pozícia líši od pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu vo veci postupu, ktorý sa má použiť na vypracovanie takýchto kritérií.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 46, 131 a 47 o riedení a miešaní nebezpečného odpadu a o nebezpečnom odpade produkovanom domácnosťami sa čiastočne a v zásade prevzali do článku 15 ods. 1 a 2 a článku 17.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 56 o odpadových olejoch sa v podstate prevzal do článku 18, aj keď spoločná pozícia v článku 38 predpokladá, že priorita regenerácie v rámci celej EÚ bude zrušená zároveň so smernicou 75/439/EHS.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 112-138 o zavedení novej kapitoly o biologickom odpade je čiastočne a v zásade zahrnutý do článku 19 v spojení s odôvodnením 32. Vývoj špecifikácií a kritérií pre kompost sa tiež uvádza v odôvodnení 20 druhej zarážke o konci odpadu. Spoločná pozícia sa však sa líši od pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu v otázke povahy predpokladaných požiadaviek, napríklad pre separovaný zber a spracovanie pred rozptýlením na pôde.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 59 o povoleniach je v podstate zahrnutý do článku 20 ods. 5.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 60 o minimálnych normách pre povolenia sa čiastočne a v zásade prevzal do článku 24, hoci spoločná pozícia sa líši od pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu vo veci postupu, ktorý sa má použiť na vypracovanie takýchto noriem (komitológia miesto schvaľovania jednotlivých smerníc).

([1]) Rozhodnutie Rady OECD C(2001) 107 v konečnom znení o revízii rozhodnutia C(92) 39/v konečnom znení o kontrole cezhraničného pohybu odpadov určených na činnosti zhodnocovania odpadu.
([2]) Bazilejský dohovor z 22. marca 1989 o riadení pohybu nebezpečných odpadov cez hranice štátov a ich zneškodňovaní.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 62 a 64 o požiadavkách na registráciu pre zariadenia alebo podniky, ktoré zbierajú alebo prepravujú odpad na profesionálnom základe, sa čiastočne prevzal do článku 24 ods. 2 (minimálne normy pre činnosti, ktoré si vyžadujú registráciu).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 66 o odkaze na hierarchiu a na usmernenia týkajúce sa programov sa čiastočne prevzal do článku 25 ods. 2 a článku 26 ods. 5, pričom pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 67 a 151 o opatreniach na predchádzanie zásielkam odpadu sú riešené v odôvodnení 36 v spojení s článkom 14 ods. 1.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 69 o programoch predchádzania vzniku odpadov sa čiastočne a v zásade prevzal do článkov 26 a 28, hoci spoločná pozícia nepodporuje zavedenie cieľových dátumov stabilizovania a zníženia tvorby odpadov, ako to uvádza pozmeňujúci a doplňujúci návrh.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 71 o pravidelnom hodnotení programov predchádzania vzniku odpadov je čiastočne zahrnutý do článku 27, hoci spoločná pozícia uvádza šesťročný interval (miesto päťročného) a predpokladá zapojenie Európskej environmentálnej agentúry do takýchto hodnotení.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 115 o správach členských štátov a preskúmaniach Komisie sa čiastočne prevzal do článku 34.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 173 o prispôsobení príloh III a IV vedecko-technickému pokroku sa čiastočne prevzal do článku 35, ktorý uvádza, že toto prispôsobenie sa uskutoční v súlade s regulačným postupom s kontrolou. Spoločná pozícia však uvádza názor, že tento proces by sa mal týkať všetkých príloh k smernici.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 77 o sankciách za nedodržiavanie rieši vo veľkej miere článok 33 o vynucovaní a sankciách v spojení s článkom 37 ods. 2 o transpozícii.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 78 o novom regulačnom postupe s kontrolu sa začlenil do článku 36 ods. 2.

Prílohy:

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 81 a 82 o určitých činnostiach zneškodňovania v zásade zahŕňa odôvodnenie 19 (o uvoľňovaní do morí/oceánov vrátane ukladania na morské dno) a príloha I prvá hviezdička (o spaľovaní na mori).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 86 sa čiastočne prevzal do prílohy II tretej hviezdičky (recyklácia anorganických stavebných materiálov).

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 89 o prílohe IIa (nová), ktorá vymenúva aplikácie, pri ktorých možno použiť odpad ako sekundárny produkt, materiál alebo látku, je v obmedzenom rozsahu riešený v odôvodnení 20 druhej zarážke, ktorá vymenúva možné kategórie odpadov, pre ktoré by sa mali vypracovať špecifikácie a kritériá „konca odpadu“, spolu s článkom 5 o stave „konca odpadu“, ktorý uvádza podmienky a ďalšie uplatniteľné kritériá, ktoré sa majú vypracovať v súlade s regulačným postupom s kontrolou.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 90 o vlastnostiach nebezpečného odpadu sa vložil do prílohy IV (H14 a H15) a pozmeňujúci a doplňujúci návrh 94 sa vložil do prílohy IV ako takej.

b) do spoločnej pozície nezahrnula 49 pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov.

Pokiaľ ide o pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 a 170, 50, 171, 51 a 172, 52, 53, 54, 98 a 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93, Rada sa pridala k stanovisku vyjadrenému Komisiou.

V súvislosti s pozmeňujúcimi a doplňujúcimi návrhmi 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96, 97, ktoré Komisia prijala čiastočne alebo v zásade, ale nezahrnula ich do spoločnej pozície, je možné zvážiť:

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 11 zavádza nové odôvodnenie o nebezpečnom odpade (má nahradiť odôvodnenie 19 návrhu Komisie), ktoré sa sústreďuje najmä na nevhodné nakladanie, potrebu špecifických a osobitne zameraných podmienok nakladania vrátane sledovateľnosti a na bezpečnosť a kvalifikáciu prevádzkovateľov. Hoci v zásade nie je proti, Rada sa rozhodla tento návrh neprevziať, pretože predstavuje základ pre pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 50, 51 a 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 k článkom, ktoré Komisia a Rada neakceptovali a ktoré sa tak nezahrnuli do spoločnej pozície.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 104 o vymedzení pojmu „separovaný zber" sa neprevzal, pretože článok 8 ods. 2, ktorý obsahuje ustanovenie o separovanom zbere, ho opisuje dostatočne.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 33 o vymedzení pojmu „čistenie" sa nezaviedol, aby sa vyhlo nadbytočnosti vzhľadom na pojem „príprava na opätovné použitie", ktorý sa uplatňuje na výrobky alebo súčasti, ktoré sa stali odpadom.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 49 o zozname odpadov sa neprevzal, lebo Rada uprednostňuje zachovanie súčasného stavu, pokiaľ ide o prvky, ktoré sa majú zohľadniť pri zostavovaní zoznamu, na ktorý sa teraz jasne odkazuje v článku 6 ako na zoznam zriadený rozhodnutím Komisie 2000/532/ES, ako to navrhuje Európsky parlament.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 63 o minimalizovaní byrokracie pri registrácii sa neprevzal, lebo tento bod patrí do rámca subsidiarity.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 74 zameraný na rozšírenie rozsahu požiadaviek na vedenie záznamov v článku 32 a priama uplatniteľnosť tohto článku na odpad, ktorý nie je nebezpečný, sa nezaviedol, lebo Rada sa domnieva, že by to zbytočne zvýšilo byrokraciu, pričom sa čiastočne prekrýva s požiadavkami na vedenie záznamov ustanovenými v nariadení o preprave odpadu (článok 20 nariadenia (ES) č. 1013/2006). Spoločná pozícia ako alternatívu uvádza v článku 32 ods. 3 možnosť, aby členské štáty uplatňovali to isté ustanovenie o vedení záznamov na pôvodcov odpadu, ktorý nie je nebezpečný.

Pozmeňujúci a doplňujúci návrh 92, ktorý medzi opatrenia na predchádzanie vzniku odpadov v národných programoch (príloha IV) dopĺňa špecifikácie kritérií pre financovanie projektov v rámci štrukturálnych a regionálnych fondov, sa nepovažoval za relevantný vzhľadom na rozsah pôsobnosti tejto smernice a preto sa do spoločnej pozície nezačlenil.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy 95, 96 a 97 pre prílohu IV, ktoré dopĺňajú určité podrobnosti do opatrení na predchádzanie vzniku odpadov, sa do spoločnej pozície nezačlenili aj vzhľadom na to, že táto príloha je nevýlučný zoznam príkladov a že smernica objasňuje, že členské štáty môžu do svojich národných programov zahrnúť aj iné vhodné opatrenia (článok 26 ods. 2).

3. *Ostatné zmeny, ktoré zaviedla Rada*

Ostatné hlavné zmeny, ktoré sa zaviedli spoločnou pozíciou, sú:

— vyňatie z rozsahu pôsobnosti v článku 2, ktorý okrem iného objasňuje situáciu v súvislosti s pôdou (*in situ*) vrátane nevykopanej kontaminovanej pôdy a budov trvalo spojených s pôdou;

— vymedzenia pojmov v článku 3, kde sa dopĺňa najmä vymedzenie pojmu „nebezpečný odpad" a aby sa predišlo nedorozumeniu pri pojme „opätovné použitie", ktorý je relevantný v prípade opatrení na predchádzanie vzniku (pri výrobkoch alebo súčastiach, ktoré *nie sú* odpadom) i v prípade činností zhodnocovania odpadu, doplnilo sa nové vymedzenie pojmu „príprava na opätovné použitie". Tento pojem sa bude uplatňovať na určité činnosti zhodnocovania výrobkov, ktoré sa stali odpadom. To uľahčí uplatňovanie päťstupňovej hierarchie odpadového hospodárstva, ktorú uvádza článok 11, lebo umožní jasné rozlíšenie medzi prvým a druhým stupňom hierarchie. Spoločná pozícia teraz uvádza „predchádzanie vzniku" ako prvý stupeň (*vyhnúť sa* vzniku odpadu) a „prípravu na opätovné použitie" ako druhý stupeň (uplatňuje sa na odpad, ako v prípade ďalších stupňov);

— rozšírenie sietí zariadení na zneškodňovanie, ako to uvádza článok 14, pričom sa na zariadenia na zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu uplatňujú zásady sebestačnosti a blízkosti. Okrem toho výnimka z nariadenia (ES) č. 1013/2006 o preprave odpadu umožňuje členským štátom obmedziť za určitých podmienok prichádzajúce zásielky. Tieto zmeny sa zaviedli na riešenie určitých obáv súvisiacich so zaradením energeticky vysokoúčinných spaľovní určených na spracovanie tuhého komunálneho odpadu (pozri vzorec v prílohe II, činnosť R1) medzi činnosti zhodnocovania, ako to navrhla Komisia a s čím súhlasila Rada. V tejto súvislosti sa do článku 35 doplnil aj nový odsek 1 o budúcich upresneniach vzorca pre zariadenia na spaľovanie odpadu (výklad a prispôsobenie technickému pokroku).

IV. **ZÁVERY**

Rada sa domnieva, že jej spoločná pozícia predstavuje vyvážené a realistické riešenie viacerých obáv vyjadrených členskými štátmi v súvislosti s návrhom Komisie, a že sa vo veľkej miere vzalo do úvahy stanovisko Európskeho parlamentu. Očakáva konštruktívnu diskusiu s Európskym parlamentom s cieľom skorej dohody o tejto smernici.